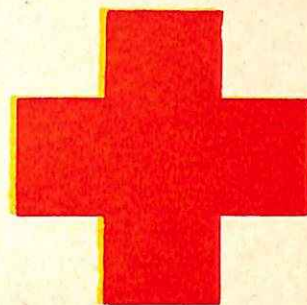

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967

ΧΡΙΣΤΟΣ
'ΑΝΕΣΤΗ!

ΚΥΠΡΟΣ

ΕΓΕΡΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ

Στίχοι: ΝΙΚΗΣ ΣΟΥΚΟΥΛΗ
ΕΜΒΑΤΗΡΙΟΝ

Μουσική: ΑΔ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Στήσφω-νήσου τό σάλπι-σμα τρέ-ξα-νε ό-λα τά παι-διά σου μέ
θρό σου Πα-τρί-δα νά διώ-ξου-νε πέ-ρα μέ τήν πί-στη βα-
ό-πλα κι' ά-τσα-λέ-νια καρ-διά τόν'έχ- θειάστή γλυ-κειά Πα-να-γιά.
Στά βου-νά σου και πά-λι θ'αν-τη-χή-σουν παι-ά-νες κι' αν τά βό-λια σου
ρί-ξουν τά παι-διά σου νε-κρά πώ-ς προ-νοϋν δέν θά δει-ξουν οι
δό-λιες οι μά-νες κι' ά-ξε-σχή-ζει ό πό-νος τή φτω-χή τους καρ-διά.
Τής Πα-τρί-δος έχ-θοροί σ'άσφω-νά-ζου-με τώ-ρα ή Ε-
Ο-ΚΑ περ-νά-ει με-ριά-στε δει-λοί του Αύ-ξεν-τί-ου τό
ό-ρα-μα κρά-ζει είν'ώ-ρα τής 'Ελ-λά-δος τό σκή-πτρο κι' έ.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Του, υπό την ύψηλήν προστασίαν της Α.Μ. του ΒΑΣΙΛΕΩΣ και την επίτιμον
Προεδρίαν της Α.Μ. της ΒΑΣΙΛΕΥΣΗΣ - ΜΗΤΡΟΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924 - 1941 • Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 22ον • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1967 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Υπό την εποπτείαν του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύνσεις συμφώνως Α.Ν. 1092, άρθρον 6 : Διευθύνσεις Περιόδου : ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Δώρα δ' Ίστρια 22. • Υπεύθυνος Τυπογραφείου : ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Δημοκρίτου 8 και Σόλωνος

Τιμή Φύλλου Δρχ. 2 (Διά τά Σχολεία 1,50) — Έτησία συνδρομή Έσωτ. Δρχ. 12. Έξωτ. 10 σελλ. ή 2 δολλ.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ : Παρακαλούμεν θερμώς : α) Τους καθυστερούντας την εξόφλησιν της πρὸς τὸ περιοδικὸν
φειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην, β) ὅπως τὰ ἐμβάσματα ἀποστέλλονται ἀπροσώπως Ε.Ε.Σ.Ν., Λυκαβηττοῦ 1, Ἀθήνας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Σελίς	Page
I. Ν. ΘΕΟΔΩΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ, Ὑπουργοῦ τῆς Παιδεί- ας - Ἀκαδημαϊκοῦ : Ἡ Νέα Ἐντολή.....	2
II. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΥ : Ἡ θεὰ Ὑγεία.....	3
Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ : Οἱ Ἕλληνες ἱδρυταὶ τῆς ἐπιστημο- νικῆς ὑγιεινῆς.....	4
Α.Κ. : Ὁ ὕμνος τῆς Ὑγείας.....	5
Σ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς καὶ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος.....	6
Α. ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ : Πασχαλινὸι στίχοι.....	8
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ἡ φυσικὴ μας.....	9
Σ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ : Ποίημα.....	9
ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Παγκόσμιος Ἡμέρα Ὑγείας (7/4/1967).....	10
ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ.....	11
ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν. : Εἰκόνες.....	12
Γ. ΜΟΔΗ : Μακεδονικαὶ ἱστορίαι.....	14
Π. ΦΛΩΡΟΥ : Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς διδάγμα ζωῆς.....	15
ΚΙΝΗΣΙΣ - ΔΡΑΣΙΣ Ε.Ε.Σ. καὶ Ε.Ε.Σ.Ν.....	16
Θ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ : Ποίημα.....	18
Π. ΔΕΛΤΑ : Ἡ κηπουρικὴ ἔχει τὰ μυστικὰ τῆς.....	18
Α. Δ. ΧΑΤΖΗΘΑΝΑΣΙΟΥ : Ὁ αἱμοδότης.....	19
Ν. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ : Τὸ χέλι.....	20
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ.....	21
ΜΑΤΙΕΣ Ε' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ : Εἰκόνες.....	22
Ε. ΜΑΛΟ : Μὲ οἰκογένεια.....	24
ΝΙΚΗΣ ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΑΔ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ - Α.Β. : Στίχοι - Μουσικὴ στὰ ἐσώφυλλα.....	
I. Ν. THEODORAKOPOULOS Minister of Education- Member of Academy of Athens : The New Com- mandment.....	2
P. K. GEORGOUNTZOS : The Goddess of Health.....	3
E. P. PHOTIADIS : The Greeks, founders of scienti- fic health.....	4
A. K. : The Hymn of Health.....	5
S. SPILIOPOULOS : The Red Cross and the future of Humanity.....	6
A. KARANTONIS : Easter verses.....	8
EDITOR : Our Physics.....	9
S. PANAGIOTOPOULOS : Poem.....	9
EDITOR : World Health Day (7-4-1967).....	10
RED CROSS NEWS : Pictures.....	11
H.J.R.C. GROUPS ACTIVITIES : Pictures.....	12
G. MODIS : Macedonian stories.....	14
P. FLOROS : The Red Cross - Life Lesson.....	15
ACTIVITIES - MOVEMENT H.R.C. and H.J.R.C.....	16
T. B. KONSTANTINOU : Poem.....	18
P. DELTA : Gardening has its secrets.....	18
A. HATJIATHANASIOU : The blood donor.....	19
N. G. DIMITROKALLIS : The eel.....	20
GUIS PUP - PUPILS DRAWINGS.....	21
GLIMPSES ALL OVER THE WORLD : Pictures.....	22
HECT. MALO : With Family.....	24
NIKIS SOUKOULI - A. PANAGIOTOPOULOS A.B. : Music and Verse in the Innercover.....	

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ εἶναι ἀντίγραφο τοιχογραφίας ποὺ ἔχει φιλοτεχνήσει στὸν ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Αἰκατερίνης (Πλάκας) ὁ ἐλκεκτὸς ζωγράφος κ. Δημήτριος Καφῆς, ὁ ὁποῖος καὶ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ τὸ παραχωρήσῃ στὸν Ε.Ε.Σ.Ν. Συμβολίζει τὴν Ἀνάστασι τοῦ Σωτῆρος, ποὺ κατὰ τὴν βυζαντινὴ παράδοσι τιλοφορεῖται «Ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος» καὶ ἱστορεῖται μὲ ἀνάστασι ὄχι μόνον τοῦ Κυρίου ἀλλὰ καὶ ἄλλων «κεκοιμημένων». Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ θριαμβευτικὰ ἐξετάσεις, ἀπεφοίτησε ἀπὸ τὴν Ἀν. Σχολὴ Καλῶν Τεχνῶν ὁ καλλιτέχνης, ἐπῆγε στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα γιὰ συμπλήρωση τῶν σπουδῶν τοῦ πα-
ρέμεινε δὲ ἐκεῖ ἐπὶ πολλὰ χρόνια δουλεύοντας καὶ μελετώντας. Εἶναι κάτοχος τριῶν διπλωμάτων καὶ εὐρύτερα γνωστός. Ἔργα του κοσμοῦν δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς ἀντακτοῦν καὶ πολλὲς ἐσωτερικὲς. Ἡ ἐγχρωμὴ φωτογραφία ἐφείλεται στὸν κ. Σπ. Τράνακα.

Η ΝΕΑ ΕΝΤΟΛΗ

Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΟ όπως την έννοει ο Ιησούς, είναι συνάμα και αγάπη προς τους ανθρώπους. Δεν υπάρχει η πρώτη χωρίς τη δεύτερη. Η δεύτερη μάλιστα επικυρώνει την πρώτη, δείχνει τη γνησιότητα της πρώτης γιατί φανερώνει ότι είναι ελεύθερη από τον εγωισμό. Η αγάπη που είναι ανάμικτη με εγωισμό, όταν σκέπτεται τον Θεό, όταν λέει ότι τον αγαπάει, σκέπτεται μόνον τον εαυτό της. Πράγματι εδώ δεν υπάρχει ακόμη πραγματική αγάπη προς το Θεό, αλλά καθαρός εγωισμός. Αντίθετα, η πραγματική αγάπη προς τον Θεόν ελευθερώνει τον

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ

άνθρωπο από τον εγωισμό. Μόνον αυτή η αγάπη βλέπει τον Θεόν ως την πηγή της ζωής όλων. Αυτή η αγάπη καταλαβαίνει ότι τα του Θεού ανήκουν και στον συνάνθρωπο — όχι μόνον στο δικό μας έγω. Έπειδή η αγάπη προς το Θεό είναι η μεγάλη αγάπη, είναι το ανώτερο είδος αγάπης, χρειάζεται δηλαδή την πιο πολλή δύναμη, γι' αυτό ακριβώς αυτή μας δίνει το μέτρο για τη σχέση μας με τους συνανθρώπους, δηλαδή θεμελιώνει την αγάπη μας προς τους ανθρώπους. Δίχως την πρώτη, δεν υπάρχει η δεύτερη. Από την αγάπη προς τον Θεό γεννιούνται δύο πράγματα, ή κοινωνία με τους άλλους ανθρώπους και η ελευθερία. Η αγάπη προς το Θεό μας ελευθερώνει όχι μόνον από πράγματα, που έχουν αξία μόνον επειδή είναι απλά μέσα και όργανα της αγάπης, αλλά μας δίνει απόλυτη ανεξαρτησία και σε όλες τις σχέσεις μας με τους ανθρώπους, και όταν μάλιστα μισούν και όταν μάλιστα αγαπούν με τον τρόπο τους. Γι' αυτό κάθε αγάπη προς τον άνθρωπο που καταλύει την αγάπη προς το Θεό, είναι κατά του Ιησού άμαρτία. Έδώ είναι ακριβώς το κρίσιμο σημείο της αγάπης. Όποιος αγαπάει τους άλλους, έστω και αν αυτοί είναι γονείς, γυναίκα ή παιδιά, περισσότερο από το Χριστό, αυτός άμαρτάνει. «Ο φιλών πατέρα ή μητέρα

υπέρ έμέ ούκ έστι μοι άξιος. Και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ έμέ ούκ έστι μοι άξιος. Και δε ού λαμβάνει τόν σταυρόν αυτού και ακολουθεί με όπισω μου, ούκ έστι μοι άξιος». Με τα λόγια αυτά καλεϊ ο Ιησούς τους μαθητάς του ν' αναλάβουν ένα άγώνα προς τόν κόσμο. Ο άγώνας αυτός θέτει ένα φοβερό αίτημα, άπίστευτο: νά μισήσης τους δικούς σου. «Εί τις έρχεται προς με και ού μισεί τόν πατέρα αυτού και τήν μητέρα και τήν γυναίκα και τά τέκνα και τους άδελφούς και τας άδελφάς, έτι δε και τήν ψυχήν έαυτού, ού δύναται είναι μοι μαθητής. Όστις ού βαστάζει τόν σταυρόν έαυτού και έρχεται όπισω μου, ού δύναται είναι μοι μαθητής». Δύο αίτήματα θέτει εδώ ο Ιησούς άπαραίτητα για τήν έννοια της αγάπης. Νά αγαπάς τους έχθρούς σου και νά μισήσης τους γονείς και τά παιδιά σου. Και τά αίτήματα αυτά ισχύουν και τά δυο συγχρόνως, είναι άχώριστα τó ένα από τó άλλο, και νοείται τó καθένα μαζί με τó άλλο. Τί θέλει με τά δύο αυτά αίτήματα ο Ιησούς; Ζητεί με αυτά τήν απόλυτη ελευθερία και από τή δουλεία του μίσους και από τή δουλεία των άλλων συναισθημάτων της φιλίας. Όταν κανείς είναι δεμένος με τó μίσος ή με τους συγγενικούς δεσμούς και τά παρακλόυθα συναισθήματα, δεν είναι ακόμη ώριμος για τήν αγάπη του Θεού, για τήν αγάπη όπως τή ζητά ο Ιησούς.

Από τάλλο μέρος ο Ιησούς διδάσκει ότι από τήν αγάπη προς τόν πλησίον δεν παθαίνει κανένα κακό ή ζωή μας. Η αγάπη αυτή αποτελεί τήν ριζική αντίθεση προς τήν αυτοκαταστροφή. Χάνει κανείς και τόν εαυτό του όταν δεν αγαπά τόν πλησίον. Τήν σχέση αυτή προς τόν πλησίον τήν εκφράζει ο Ιησούς με μιά διαπίστωση του Νόμου «αγαπήσεις τόν πλησίον σου, ως σεαυτόν». Αυτό είναι που ζητεί από τους μαθητάς του ο Ιησούς, νά αγαπούν ο ένας τόν άλλον, και νά αφήνουν κατά μέρος ό,τι λέγεται μίσος, νά γίνουν ελεύθεροι πραγματικά από τó μίσος. Τουτό θά τó αποδεικνύουν μόνον, όταν τó μίσος που θά συναντούν δεν θά γεννά μέσα τους μίσος. Και γι' αυτό ήταν άπαραίτητο νά έχουν άπεριόριστη ύπομονή. Δίχως αυτήν δεν ήταν δυνατόν νά κρατηθούν ελεύθεροι από τó μίσος εκείνων που επρόκειτο νά τους διώξουν. Η άπεριόριστη ύπομονή δεν χωρίζεται από τήν πραγματική αγάπη. Όσο περισσότερο αγαπάς, τόσο περισσότερο ύπομένεις. Με τó κήρυγμα τουτό ο Ιησούς ζητεί τόν απόλυτο άποχωρισμό του ανθρώπου από τó κακό — όχι όμως και τήν αυτοκαταστροφή της ζωής. Τό ν' αγαπάς όμως τόν έχθρό δεν σημαίνει νά τόν βοηθής ή νά τόν υποστηρίξεις νά άσκήση τήν κακία του και νά σέ καταστρέψει. Νά ύπομένης τά πάντα σημαίνει, νά μὴν έρεθίζης αυτούς που σέ πληγώνουν, αυτούς που σέ διώκουν. Έτσι δεν πολλαπλασιάζεις τó κακό, τήν κακία. Η απόλυτη λοιπόν άρνηση του κακού και της άδικίας, δεν κλονίζεται καθόλου από τó αίτημα της απόλυτης επιείκειας και της αγάπης.

(Απόσπασμα, 'Από τó «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ» 1967 Έκδ. Οίκου Ι. Α. ΚΟΛΛΑΡΟΣ & Σία

Η ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ Έλληνες έκτός των δώδεκα μεγάλων θεών, οι οποίοι κατοικοῦσαν εἰς τὰ μεγάλα και πολυτελή δώματα του Όλύμπου, έπίστευον ότι υπήρχον και δευτερεύοντες θεοί και τρίτης τάξεως, οι δαίμονες, και ένα πλήθος άλλων θεοτήτων και ήμιθεών και θεοποιημένων πνευμάτων. Θεότητες των ουρανίων σωμάτων, του πυρός, των ανέμων, της θαλάσσης, των δασών, των ποταμών, των άγρών και του ανθρώπινου βίου.

Βλέποντες ότι ώρισμένοι άνθρωποι ήσαν εύρωστοι, άνθηροί, άκμαίοι, αἰσιόδοξοι, ενώ άλλοι ήσαν άσθενικοί, καχεκτικοί, κακοδιάθετοι, δυσηρεστημένοι, παραπονούμενοι διά τήν ύγείαν των, συνήγαγον τó συμπέρασμα ότι εδώ κάποιος θεός δίδει τήν ύγείαν και τήν άκμήν εἰς άλλους μὲν με άφθονίαν και εἰς άλλους με πολλήν φειδώ. Έθεωρεῖτο λοιπόν ή άκμαία ύγεία του ανθρώπου χάρισμα ενός κάποιου θεού και αυτός ήτο ή θεά Υγεία.

Η πρώτη αρχή νά θεοποιηθῇ ή άφηρημένη ιδέα της ύγείας ως θεά Υγεία έγινε εἰς τας Αθήνας καθ' ήν εποχήν εκτίζετο ο Παρθενών. Σχεδόν συγχρόνως εμφανίζεται τιμωμένη ή θεά Υγεία εἰς τήν Τιτάνην της Κορινθίας παρὰ τήν Σικωνά. Εἰς τó ιερόν της Τιτάνης και εἰς τó άγαλμα της θεᾶς προσήρχοντο οἱ άνθρωποι και προσέφερον θυσίας κατά τήν έορτήν της και έψαλλον προς τιμήν της ύμνους. Περίφημος εἰς όλον τόν Έλληνικόν κόσμον ήτο ο ύμνος του Σικωνίου ποιητού Αρίφρονος, ο όποιος μᾶς διεσώθη υπό τόν τίτλον Παιὰν εἰς τήν Υγείαν. Ίδου τó περιεχόμενόν του:

«Υγεία, προσβύτατή των μακάρων θεών, μείνε μαζί μου κατά τόν υπόλοιπον χρόνον της ζωής μου και γίνε ευμενής σύνουκός μου.

«Αν ύπόχρη κάποια εὐχαρίστησις εἰς τους ανθρώπους ή από πλούτον ή από καλά τέκνα ή από άξιώματα ή και αν ακόμη είναι κανείς βασιλεύς.

«Αν έχη κανείς κάποιαν χαράν από πόθους που επιδιώκει με τά δίκτυα της Αφροδίτης ή αν έχη φανερωθῇ θεόςθεν εἰς τους ανθρώπους κάποια άλλη τέρψις ή άνακούφισις από τους κόπους της ζωής.

Αυτά όλα μόνον με Σέ, ο μακαρία Υγεία, μόνον με Σένα ανθίζουν και λάμπουν με τήν συντροφιά των Χαρίτων.

Χωρίς εσέ κανείς δεν ήμπορεί νά είναι ευδαίμων».

Ενώ όμως εἰς τας αρχάς της λατρείας της Υγείας αυτή έθεωρεῖτο παλαιότατη θεά, βραδύτερον δε εἰσήχθη και ή λατρεία του θεού Ασκληπιού, του προστάτου της Ιατρικῆς, αἱ δύο θεότητες συνανέμιχθησαν. Και ή Υγεία εἰσήλθεν εἰς τόν κύκλον της οικογενείας του Ασκληπιού, τόν κύκλον των Ασκλη-

Σχεδιασμα: ΗΛΕΚΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥΝΤΖΟΥ

πιαδών. Πατήρ ο Ασκληπιός και μήτηρ ή Ήπιονη. Τέκνα ή Υγεία, άλλαι τρεῖς αδελφαί, ή Πανάκεια (που θεραπεύει τά πάντα), ή Ιασώ (ή Ιατρεύουσα), και ή Ακесώ (θεραπεύτρια), ή όποια καλεῖται και Αἰγλή, ο αδελφός Τελεσφόρος (συντελών εἰς τήν τελείαν ανάρρωσιν των άσθενών) και άλλοι δύο αδελφοί, οἱ περίφημοι ιατροί, οἱ μνημονεύόμενοι υπό του Όμήρου, ο Ποδαλείριος και ο Μαχάων.

Καθώς ή ύγεία είναι τó πολυτιμότερον αγαθόν εἰς τους ανθρώπους και τά νοσήματα είναι πολλά και βασανιστικά, αἱ επικλήσεις εἰς τήν θεάν Υγείαν και εἰς τόν πατέρα της Ασκληπιόν, μαζί με τόν όποιον συνήθως συνελατρεύετο εἰς τó ίδιον ιερόν, ήσαν άφθονοι εἰς όλον τόν Έλληνικόν κόσμον. Διά τουτό ιερά της Υγείας όπως και ιερά του Ασκληπιού (Ασκληπιεία), πολλά των όποιων ήσαν συγχρόνως και θεραπευτήρια, ήσαν άφθονα. Υπήρχον εἰς τας Αθήνας, τήν Τιτάνην, τόν Ωρωπόν, τήν Θίσβην,

τας Θεσπιάς, τήν Ελάτειαν, τά Μέγαρα, τήν Κόρινθον, τας Βοιάς, τó Αργος, τήν Πέργαμον. Εκεί προσήρχοντο ύγιείς και άσθενείς και προσέφερον θυσίας και δώρα και έψαλλον λατρευτικούς ύμνους προς τιμήν της. Ύμνοι ήσαν πολλοί. Και έκτός από τόν παιάνα του Αρίφρονος, πανελλήνιον φήμην είχε και ένας άλλος ύμνος αρχαίος, άποδιδόμενος εἰς τόν Όρφέα, εἰς τόν όποιον μεταξὺ άλλων λέγονται: «Ακουσε, πολυσέβαστη Υγεία, που φέρεις τήν εύτυχία, μητέρα των πάντων. Σὺ κάμνεις νά γεμίξη χαράν τó κάθε σπίτι και νά εύτυχη και νά προοδεύουν τά επαγγέλματα.

Σένα ποθεῖ ο κόσμος, βασίλισσα, και μόνον ένας σε μισεί, ο Αἰδῆς ο ψυχροθύρος. Χωρίς εσέ τά πάντα στους ανθρώπους είναι άνωφελή. Ούτε ο πλούτος με τήν άφθονία του μπορεῖ νά φέρη τήν χαρά πλέον, ούτε μπορεῖ ο πολύμοχθος άνθρωπος νά φθάσῃ εἰς γῆρας. Μόνον σὺ εξουσιάζεις τά πάντα και σὺ βασιλεύεις εἰς όλα. Έλα, θεά, γίνε βοηθός μας και προφύλασσέ μας από τας θλίψεις των κακῶν νοσημάτων».

Τά άγάλματα της θεᾶς Υγείας πρώτα τήν παρίστανον ως παρθένον με σῶμα ύγιές, ύψηλόν και εύρωστον, γνήσιον ιδεώδες της ύγείας. Βραδύτερον ως κόρη του Ασκληπιού παρουσιάζεται από τούς καλλιτέχνας με χαρακτηριστικά νέας λεπτοκαμωμένης και χαριτωμένης. Εἰς τά άγάλματα τότε όρθία, τότε καθιστή, συντροφεύεται από τόν όφιν, εἰς τόν όποιον προσφέρει όγρὰν τροφήν από τήν κύλικα. Ο όφιν είναι σύμβολον ύγείας και θεραπείας, διότι καθώς αποβάλλει κάθε χρόνον τó εξωτερικόν του δέρμα, τó φιδοπουκάμισο ως λέγει ο λαός, θεωρεῖται ότι ανανεούται διαρκώς και είναι άθάνατος. Ενδοξοί και μεγάλοι καλλιτέχναι εξεικόνισαν με ωραία άγάλματα τήν θεάν Υγείαν, περίφημον δε ήτο τó άγαλμά της εἰς τήν Τεγέα, τó φιλοτεχνηθέν από τόν μέγαν γλύπτην της αρχαιότητος Σκόπαν. Αυτό του άγάλματος ή κεφαλή διασώθεισα είναι σήμεραν πασίγνωστος, διότι τά αντίγραφα αυτής στολίζουν κάθε ιατρικόν γραφείον.

Δείγμα της έντόνου λατρείας της θεᾶς Υγείας κατά τήν αρχαιότητα είναι ακόμη, ότι πλείστοι έλληνικαί πόλεις τήν εἰκονίζουν εἰς τά νομίσματά των, τά όποια σώζονται μέχρι σήμεραν, πόλεις της κυρίως Ελλάδος, της Μικρᾶς Ασίας, της Αἰγύπτου, της Κάτω Ιταλίας.

Ίμερόεσσα, έρατή, παμβασιλεία, φερόλβιε, μάκαρ Υγεία, θνητῶν άνάπαυμα, πάντων κρατέεις και πᾶσαν ανήσσεις.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΙΔΡΥΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

ΖΗΤΩ από το θεϊον πρώτα - πρώτα υγείαν, έπειτα εύτυχίαν, κατόπιν να στολίζη την ζώην μου ή χαρά, τέλος να μη έχω χρέος εις κανένα, — έλεγεν ο άρχαίος ποιητής Φιλήμων. Καί ο θαυμάσιος Άρίφρων εις θεσπέσιον ύμνον προς την θεάν Υγίειαν έγκωμιάζει αυτήν ως την πλέον άρχαίαν από τους θεούς, ζητεί μαζί της να περάση τον ύπόλοιτον βίον του, την παρακαλεί να του είναι στοργική, την ύψώνει υπεράνω κάθε άλλης άπολαύσεως και περατώνει το ποίημά του με τον στίχον : «σέθεν δε χωρίς ου τις εύδαίμων έφυ», — μακριά από σένα δεν έγεννήθη κανείς εύτυχής! Ο Πίνδαρος ονομάζει την υγείαν χρυσήν. Το γνωστόν Δηλιακόν έπίγραμμα ανέφερε, πλὴν άλλων, ότι το άριστον αγαθόν είναι ή υγεία : «λωστον δ' υγαίνειν». Δεν είναι λοιπόν άξιον άπορίας, ότι οι Έλληνες έθεοποίησαν την Υγίειαν, της οποίας ή λατρεία ήτο πανελλήνιος, ο δε Περικλής την εταύτισε με την πολιούχον και πρόμαχον των Αθηνών Αθηνά, την θεάν της σοφίας, και ίδρυσε το άγαλμα της «Αθηνάς — Υγείας» εις τὰ Προπόλαια της Ακροπόλεως. Καί έρωτά εις τὸν πλατωνικόν «Γοργίαν» ο Σωκράτης : Ποῖον αγαθόν είναι μεγαλύτερον από την υγείαν, — «τί δ' έστὶ μεῖζον αγαθόν ανθρώποις υγείας ;». Ο Σωκράτης έπίσης εις τὸν πλατωνικόν «Ερυσίαν» έτόνιζεν, ότι «ή υγεία αξίζει απείρως περισσότερο από την οίανδήποτε περιουσίαν του πάσχοντος, διότι κανείς δεν θά προτιμήσῃ να είναι υγιής και να έχῃ ὀλίγα χρήματα παρά να είναι άρρωστος και να έχῃ τούς θησαυρούς του βασιλέως τῶν Περσῶν...».

Ο ελληνικός κόσμος και εις το ζήτημα της υγείας είναι πρωτοπόρος, είναι ὀργανωτής τῶν σχετικῶν έννοιῶν, είναι ὁ ιδρυτής της επιστήμης της υγείας, της Ιατρικῆς, και ὡς προληπτικῆς Ιατρικῆς και ὡς κατασταλτικῆς Ιατρικῆς. Καί βλέπομεν έτσι, άλλην μίαν φοράν, πόσῃν αλήθειαν περιλαμβάνει ή γνώμη παλαιῶ Βρεταννοῦ σοφοῦ, ότι «πλήν τῶν τυφλῶν νόμων της φύσεως, τὰ πάντα εις τὸν κόσμον αὐτὸν έχου

καταγωγήν ελληνικήν». Εἰς τὸν κόσμον της Ανατολῆς θά συναντήσωμεν πολλές, πλείστας και σπουδαίας γνώσεις πού αναφέρονται εις την υγείαν. Αλλά δὲν θά εύρωμεν την γνῶσιν, δηλαδή την συστηματοποίησιν, την ὀργάνωσιν τῶν γνώσεων, με άλλα λόγια την Επιστήμην. Εἰς τούς Έλληνας θά έπιφυλάξῃ τὸ θεῖον να γίνουσι οἱ ιδρυταί της Επιστήμης από την στιγμήν πού ὁ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος θά ανακαλύψῃ την μαθηματικήν ἀπόδειξιν. Καί ή ελληνική διάνοια θά μεταφέρῃ την έννοιαν της ἀποδείξεως από τὰ μαθηματικά εις ὅλας τὰς περιοχάς τοῦ επιστητοῦ, εις ὅλους τούς τομεῖς τῶν γνώσεων. Καί θά ιδρύσῃ την Επιστήμην γενικῶς και ειδικώτερον τὰς ἐπὶ μέρους επιστήμας. Καί μία ἀπό τὰς επιστήμας αὐτὰς είναι ή επιστήμη της υγείας, ή Ιατρική, της οποίας ιδρύται είναι ὁ μεταξὺ μύθου και ιστορίας (άλλά περισσότερον, ὅπως ἀπεδείχθη σήμερα, ιστορικός και ὀλιγώτερον μυθικός) Ασκληπιός, ὁ Ἱπποκράτης, ὁ Γαληνός, χωρίς να παραβλέψωμεν και πληθος άλλο Έλλήνων σοφῶν και ιατρῶν.

Κατὰ την λήξιν τοῦ περασμένου αἰῶνος τίθεται με ἰδιαιτέραν ζωηρότητα τὸ ἀμελίκτον ζήτημα της βελτιώσεως τῶν ἀνθρωπίνων υγιεινῶν ὀρων. Ο Βαυαρὸς μοναχὸς Κνάμπ ενόμιζεν, ότι εὔρε τὸ μυστικὸν της υγείας εις την ψυχρολουσίαν. Ο Αὐστριακὸς ιατρὸς Ρίχλι εις τὰ ἡλιόλουτρα. Ο Γερμανὸς Λάμαν και εις τὰ ψυχρά λουτρά και εις την ἡλιολουσίαν, ἀλλὰ πρωτίστως εις τὰ ἀερόλουτρα, εις τὸν συνεχή και μεθοδικὸν ἀερισμὸν, συνδυασμένον με ἄνετον και ἐλαφροτέραν ένδυμασίαν, με γυμναστικήν και διαίταν εις την τροφήν. Ὅσοι δὲν ἐγνώριζαν την ιστορίαν της ελληνικῆς επιστήμης έπίστευαν, ότι οἱ τρεῖς νέοι προφήται προαγγέλλουν νέαν ζώην φυσικήν. Καί ὅμως! Ο Ασκληπιός, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ἱπποκράτης, ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Πλούταρχος, ὁ Γαληνός και ἄλλοι πάμπολλοι Έλληνες πρὸ αἰῶνων ἐκήρυξαν τὰς ὠφελείας τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ την κατὰ φύσιν ζώην και την προτίμησιν πρὸς την φυσιοθε-

ραπείαν. Ο ἱατροφιλόσοφος μάλιστα Πολέμων, πού ἔζησε κατὰ τὰ τέλη τοῦ δ' πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ γ' αἰῶνος, ἔγραψε και ειδικὸν βιβλίον περὶ τοῦ κατὰ φύσιν βίου, ὅπως ἐπίσης τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου βιβλίου ἔγραψε και ὁ ιδρυτής της Στοᾶς Ζήνων ὁ Κιτιεύς. Καί γίνονται κήρυκες της ἐγκρατείας, ἰδίως εις τὸ ζήτημα της τροφῆς, και εἶχαν μεγάλην ἐπίδρασιν εις τούς νεωτέρους. Παραδείγματος χάριν ὁ παλαιὸς ἐπὶ τοῦ βασιλικῶ καθεστῶτος Γάλλος ἐφέτης Μπριγιά - Σαβαρέν, πού ἔμεινε γνωστὸς εις την ιστορίαν ὡς γαστρονόμος (τὸ γλύκισμα «σαβαρέν», τὸ τουριστὶ «μπαμπάς», ὀνομάζεται ἀπ' αὐτόν), εις τὸ σύγγραμμά του «Φυσιολογία της γεύσεως» ὑπεστήριζεν, ἀκολουθῶν ελληνικά πρότυπα, ότι «μόνον ὁ συνεισὸς ἀνθρώπου γνωρίζει να τρώγῃ» και ἔλεγε ἀποφθεγματικῶς, ἐμπνευσμένος ἀπὸ ἀνάλογον γνῶμην τοῦ Σωκράτους, «πές μου τί τρώς για να σου πῶ ποῖος εἶσαι». Ο δὲ ἐλληνογραφὸς Γάλλος ἱατρὸς και ιστορικός της ἱατρικῆς Μπουρζέ εις την «Υγιεινήν τοῦ στομάχου» γράφει πυθαγορικῶτατα : «Ο ἐγκρατὴς ἀνθρώπος τρώγει διὰ να ζήσῃ, δὲν ζῇ διὰ τὴν τρώγῃ».

Ὅταν ὅμως οἱ Έλληνες ὀργάνωναν την έννοιαν της υγείας δὲν έννοοῦσαν μόνον την σωματικήν. Έννοοῦσαν και την ψυχικήν, την πνευματικήν, εις ἀδιάσπαστον ένότητα μετὰ της σωματικῆς. Εἶχαν ἄρα συλλάβει ἀκριβῶς τὸ πρόβλημα. Ὅχι μόνον οἱ ἱατροί και οἱ φιλόσοφοι, ἀλλὰ και ποιηταί, ὅπως ὁ Αἰσχύλος και ὁ Σοφοκλῆς, τοποθετοῦν ὀρθῶς τὰ πράγματα. Ο δὲ Αθηναῖος ρητοροδιδάσκαλος και πολιτικός Ἰσοκράτης πρῶτον «τῶν μεγίστων αγαθῶν» τοῦ βίου του θεωρεῖ ότι μετέχει «της περὶ τὸ σῶμα και την ψυχὴν υγείας». Η ἀρτιότης της υγείας είναι νοητὴ εις τούς Έλληνας ὡς υγεία και τοῦ σώματος και της ψυχῆς εις πλήρη ένότητα, εις ἰσορροπίαν, ὅποτε και μόνον πραγματοποιεῖται ή ὕψηλὴ ἐπιταγὴ τῶν Δελφῶν : «Μέτρον ἄριστον» και «Μηδὲν ἄγαν»! Αὐτὸ είναι τὸ ἰδεῶδες : Εἰς υγιές σῶμα υγιής (Συνέχεια στὴ σελίδα 14)

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΝΑ ΖΗΣΗΣ παιδί μου σὰν τὰ ψηλά βουνά» — λέει μιὰ λαϊκή εὐχή. Δὲ βγῆκε ἔτσι στὴν τύχη αὐτὴ ή εὐχή. Ο λαὸς, ἔχει πάντα τί λέει και πῶς τὸ λέει. Βαθειὰ σοφία και πείρα αἰῶνων δίνει μοναδικὴ ἀξία στὰ λαϊκά παραμύθια, στὶς παροιμίες, στὰ τραγούδια του, στὶς εὐχές του : «Νὰ ζήσης παιδί μου, σὰν τὰ ψηλά βουνά»! Για τὴν παρομοίωση αὐτή, διάλεξε ὁ λαὸς τὴν εἰκόνα πού μᾶς δίνουν τὰ βουνά : ψηλά, γερά, περήφανα, ἀσάλευτα στὶς ρίζες τους, τραβώντας πρὸς τὸν οὐρανὸ, συμβολίζουν τὴ δύναμιν και τὴ διάρκεια. Τὴν αἰωνιότητα. Καί ή λαϊκὴ γνώση, παρομοίωσε τὴ ζωὴ με τὰ ψηλά βουνά. Γιατί ή ζωή, είναι τὸ μεγαλύτερο ἀγαθὸ πού βγῆκε ἀπὸ τὴ θέληση και τὴν ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ. Ο Σολωμὸς εἶπε στὸν ἐξάστιο στίχο του :

«Δὲν τὸλπιζα νᾶναι ή ζωή μέγα καλὸ και πρῶτο!»

Η Ζωὴ είναι μιὰ εὐνοια τοῦ Θεοῦ, σ' ἔκεινον πού τὴν παραχωρεῖ. Ἀπὸ τὸ μηδέν, βγαίνουμε στὴν ὑπαρξὴ με σῶμα, πνεῦμα, συνείδηση, ψυχὴ, αἰσθήσεις, ὄργανα, πού μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ ἀποκτήσουμε ἀπόλυτη γνώση της Δημιουργίας. Τὸ σύμπαν με ὅλα του τὰ θαυμάσια, είναι ἀνοικτὸ μπροστά μας. Μᾶς προσφέρεται νὰ τὸ ζήσουμε, νὰ τὸ γνωρίσουμε, νὰ τὸ ἀπολαύσουμε, νὰ τὸ μελετήσουμε, νὰ τὸ κατωικήσουμε σιγά - σιγά. Αὐτὸς εἶναι ὁ θαυματουργὸς προορισμὸς της ζωῆς — και γι' αὐτὸ εἶναι θεϊκὴ εὐνοια ή παραχώρησή της στὰ ὄντα. Μὲ τὸ σῶμα μας ἀπολαμβάνουμε, ζοῦμε τὸ Σύμπαν. Μὲ τὸ πνεῦμα μας τὸ κατανοοῦμε, τὸ ξεδιαλύνουμε, και ἔτσι μποροῦμε κι ἐμεῖς νὰ δημιουργοῦμε. Μὰ τὸ σῶμα, δὲν εἶναι κάτι χωριστὸ ἀπὸ τὸ πνεῦμα. Τὸ ἓνα ἐμπεριέχεται μέσα στὸ ἄλλο. Τὸ ἓνα, συμπληρῶνει και ὑποβοηθεῖ τὸ ἄλλο. Ἀνάμεσα ὅμως στὸ πνεῦμα και τὸ σῶμα, ὑπάρχει μιὰ ἰδανικὴ γραμμὴ «ἰσορροπίας». Καί ή γραμμὴ αὐτὴ, λέγεται Υγεία. Καί Υγεία θά πῇ νὰ λειτουργοῦν τὸ σῶμα και τὸ πνεῦμα ὄχι μόνον ἄρμονικά μεταξύ τους, ἀλλὰ φυσιολογικά τὸ καθένα ἀπ' αὐτὰ. Δηλαδή σωστά, γερά, ἀνεμπόδιστα, τέλεια, σὰ μιὰ καλολαδωμένη μηχανή, πού ἀποδίδει τὴν ἐνέργειά της στὸν ὕψιστο βαθμὸ.

Ἀμα ὅμως κάτι ἀρχίζει νὰ χαλνᾷ στὸ σῶμα ή στὸ πνεῦμα, ἔστω και τὸ παραμικρὸ, τότε νιώθουμε πῶς «κάτι δὲν πάει καλά» σ' ὅλη μας τὴν ὑπαρξή. Αἰσθανόμαστε δυσάρεστα, πονᾶμε, ὑποφέρουμε, ὁ κόσμος χάνει τὴν ὀμορφιά του και τὴν ἀξία του, δὲ μπορούμε πιά οὔτε νὰ χαροῦμε, οὔτε νὰ ἐργαστοῦμε. Ὅλα μᾶς πειράζουν. Ὑποφέρουμε, και κάνουμε και τούς ἄλλους νὰ ὑποφέρουν. Τότε, δὲν εἴμαστε πιά «ὕγιεις»! Τότε, εἴμαστε «ἀρρωστοί». Τότε ἀκριβῶς, καταλαβαίνουμε τί πολὺτιμο ἀγαθὸ εἶναι ή Υγεία. Καί ἓνας πόθος μᾶς κυριεύει : Νὰ γίνουμε ὅσο τὸ δυνατό πιδ γρήγορα καλά, νὰ ξαναβγοῦμε πάλι με τὴν ἰδία ὀρεξὴ στὴ ζωὴ, νὰ ἀποδοθοῦμε πάλι στὴν οἰκογένειά μας, στὸ σχολεῖο, στὴν κοινωνία, στὴ ζωὴ, πού τόσα μᾶς προσφέρει ἀλλὰ πού γι' αὐτὸ, ἔχει τόσες ἀπαιτήσεις ἀπὸ μᾶς. Καί ή κυριώτερη ἀπαιτήσή της είναι αὐτὸ πού λέει ή λαϊκὴ εὐχή : «Νὰ ζήσης

παιδί μου σὰν τὰ ψηλά βουνά»! Τὰ βουνά τὰ ὀμορφα, με τίς κορυφές τους πού σὲ ἀφήνουν τόσα νὰ βλέπης ὀλόγυρα, κάτω και πέρα, με τὴν ἀφθονὴ φυτεία τους, με τὸν ὀλοκάθαρο και ζωογόνο ἀέρα τους, πού ὅταν μ' αὐτὸν γεμίζουμε τὰ στήθη μας, τόση ἀνακούφιση, τόσες καινούργιες δυνάμεις νιώθουμε νὰ ζυπνοῦν μέσα μας, τόση ἀγαλλίαση. Αὐτὴ ή ἀγαλλίαση, εἶναι τὸ ἴδιο αἶσθημα της Υγείας. Η πιδ καθαρὴ εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου και ή βάση για κάθε ἄλλη ἐπιτυχία του και προκοπὴ στὴ ζωὴ, εἶναι ή Υγεία.

Ἐχομε λοιπὸν ὄχι ἀνάγκη μόνον, ἀλλὰ και χρέος νὰ φροντίζουμε για τὴν Υγεία μας, νὰ τὴν διατηροῦμε, νὰ τὴν καλλιεργοῦμε σὰν πολὺτιμο φυτό. Μὲ τὴ γυμναστική, με τὴν κατάλληλη διαίτα, με τὴν ἐγκράτεια, με τὴν φυσιολογικὴ προσαρμογὴ στοὺς ὁρους της σημερινῆς ζωῆς και με τὰ μέσα πού μᾶς παρέχει ή επιστήμη, μπορούμε, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἐποχὴ, νὰ διατηροῦμε και τὴ δικὴ μας υγεία, μὰ και τῶν άλλων. Καί δὲν πρέπει μόνον νὰ φροντίζουμε για τὴ δικὴ μας Υγεία. Τὸ πνεῦμα της πανανθρώπινης ἀλληλεγγύης μᾶς ἐπιβάλλει νὰ βοηθοῦμε κάθε ἔργο κοινωνικὸ ή ἐθνικὸ πού γίνεται για νὰ συμβάλλῃ στὴ διατήρηση της κοινῆς Υγείας, της Υγείας τοῦ συνόλου. Ἐνας λαὸς, για νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμὸ του στὸν τομέα τοῦ παγκόσμιου πολιτισμοῦ, πρέπει νὰ εἶναι Υγιής. Γερός. Ἀπρόσβλητος ἀπὸ κάθε εἶδους ἀσθένεια. Η Υγεία, πρέπει νὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ ἐθνικά μας συνθήματα — και, ὅ,τι τὴν προσβάλλει ή τὴν ἀπειλεῖ τὴν Υγεία, πρέπει νὰ τὸ καταπολεμοῦμε με κάθε μέσο.

Ο ποιητὴς μας Κωστῆς Παλαμᾶς, ὕμνητής κάθε ἀξίας πού ἀνυψώνει τὴ ζωὴ, ὕμνησε και τὴν Υγεία, με λυρικὸ οἶστρο και πάθος. Ἀπὸ τὸν ὕμνο αὐτόν, παραθέτουμε ἐδῶ μερικὲς στροφές :

Βρυσομάνα τοῦ γοργοῦ νεροῦ καθάριον, Υγεία, της ὁδῆς μου ὑπάρχεις σ' ἐσὲ ή δοξολογία.

δύναμη ὅση δύνασαι κι ὅση ἔχεις τραυσμένη, σὲ δ,τι ἀνθρώπου ζῆς κορμί, ζῆς ψυχὴ πού φῶς χύνει...

Ὅλο τὸ μαγιάτοιο νὰ σοῦ πλεχτῇ, στεφάνι, κι ὅ,τι μύσκος μέσα του, νὰ σοῦ καίῃ λιβάνι.

Σ' ἐπλάσῃ στὸ μάγμαρο τοῦ ἀρχαίου κ' ή σμίλη ἐσένα, μεστὴμένη, ἀτάραχη, μυριάθυιτη παρθένα,

κι ἓνα φίδι σοῦ ἔβαλε στὰ χέρια τὰ δικά σου μερωμένο και ἄβουλο κάτου ἀπ' τὸ μάγεμά σου!

Μαγικό, στὸ χέρι σου κολλουριαστό, στολίδι, ζωῆς ἀπὸ τὸ χέρι σου γάλα ρουφάει τὸ φίδι.

Σ' ἀκοιμάταστο ἤθελα βοννὸ νὰ τὴ σκαλίσω τὴν εἰκόνα σου ἀφαστη, στὸ θῶρι της νὰ κλείσω

Σχεδ. ΗΛ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ο ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ των Έρυθροσταυρικών Συλλόγων που έδρευε στη Γενεύη, έδωσε στο τελευταίο τεύχος του τριμηνιαίου περιοδικού του τον γενικό χαρακτηρισμό «Το μέλλον». Ο χαρακτηρισμός εξηγείται από ένα σύντομο σημείωμα που προλογίζει τα περιεχόμενα του τεύχους:

«Ποῦ πηγαίνουμε;»

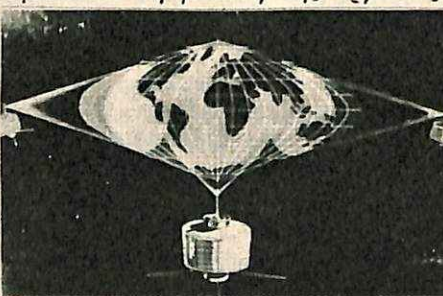
«Ο κόσμος μας εξελίσσεται με τέτοια ταχύτητα, που είναι δύσκο-

λό νέος Πρόεδρος του Συνδέσμου των Έρυθρών Σταυρών κ. Χοσέ Μπαρόσο τονίζει την ανάγκη προσαρμογής των αντιλήψεων και των μεθόδων ενεργειάς του Έρυθρού Σταυρού προς τη νέα μορφή που παίρνει ο κόσμος με τη συνεχή αύξηση του πληθυσμού της γης — 3.300 εκατομμύρια σήμερα, με πρόβλεψη διπλασιασμού σχεδόν κάθε 30 χρόνια — και με τις ριζικές αλλαγές που προκαλεί στη ζωή της

«Ο Έρυθρός Σταυρός χρησιμοποιεί σε όλες τις χώρες το ραδιόφωνο για την υποβοήθηση του έργου του. Και τον περασμένο Ιανουάριο συνήλθε στη Γενεύη Διεθνής Έρυθροσταυρική Διάσκεψη για να μελετήσει το ζήτημα των μέσων ενημερώσεως και συγκεντρώσεως πληροφοριών, σε κάθε περίπτωση που η παρουσία του Έρυθρού Σταυρού είναι αναγκαία. Ο Έλληνικός Έρυθρός Σταυρός έλαβε μέρος στην αυτήν τη Διάσκεψη με ειδικόν απεσταλμένο τον.

Αλλά και η τηλεόραση «κλειστού κυκλώματος» χρησιμοποιείται τώρα από Έρυθρους Σταυρούς διαφόρων χωρών, για τη διδασκαλία των πρώτων βοηθειών στα σχολεία. Και μελετάται η χρησιμοποίησή της για την καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, που απασχολεί σοβαρά την Ονέσκο. Ο Σύνδεσμος των Έρυθρών Σταυρών συνεργάζεται μαζί της στην Ονέσκο, προσπαθώντας να συνδυάσει, με τη διδασκαλία στοιχειωδών γραμματικών γνώσεων που επιχειρεί η Ονέσκο, τη διδασκαλία της νοσηλείας στο σπίτι, με απλά, εύκολονόητα βιβλιαράκια.

Άλλο άρθρο είναι αφιερωμένο στον «αυτοματισμό» και στις συνέπειές του. Όσο βαθύτερα εισχωρεί η αυτόματη λειτουργία στους διάφορους τομείς της ανθρώπινης ζωής — τεχνικών, επιστημονικών, οικονομικών, ακόμη και πνευματικών και καλλιτεχνικών — τόσο περισσότερο αυξάνεται ο διαθεσίμος χρόνος του ανθρώπου. Υπάρχουν χώρες που μελετούν τη μείωση της εργασίας,

ακόμη και σε 20 ώρες την εβδομάδα. Ο Έρυθρός Σταυρός καλείται να αντιμετωπίσει τις συνέπειες του αυτοματισμού με δύο τρόπους. Ο ένας είναι να επωφεληθεί από την τεχνική πρόοδο, εισάγοντας τον αυ-

τοματισμό (ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μικροφίλμ κτλ.) στην αίμοδοσία, στην κοινωνική δράση, στην πρόληψη ατυχημάτων και σε άλλους τομείς. Ο άλλος, να οργανώσει τη χρησιμοποίηση του διαθέσιμου χρόνου, προσφέροντας κοινωνικές εθελοντικές απασχολήσεις στους ανθρώπους που θα ζητούν να στρέψουν κάπου την περισσευούμενη δραστηριότητά τους.

Σε άλλο άρθρο εξετάζεται ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα

που αντιμετωπίζει ο Έρυθρός Σταυρός, πρόβλημα που στο άμεσο μέλλον θα γίνει απειλητικό. Πρόκειται για την «εκρηκτική» αύξηση του πληθυσμού της γης. Προβλέπεται ότι ο πληθυσμός της Αφρικής θα έχει διπλασιασθεί έως το έτος 2.000, της Ασίας θα έχει τριπλασιασθεί και της Νοτίου Αμερικής θα είναι σχεδόν τετραπλάσιος συγκριτικά με εκείνον του 1950. Μόνη η Ασία θα έχει τότε πληθυσμό δσον έχει σήμερα ολόκληρη η γη.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Παγκοσμίου Οργάνωσης Υγείας, τα 75% των κατοίκων της γης υποσιτιζόνται, ενώ η θνησιμότης στις καθυστερημένες χώρες φθάνει το 30%, είναι δηλαδή τριπλάσια από τη θνησιμότητα των προηγμένων χωρών.

Οι Κυβερνήσεις των χωρών που αντιμετωπίζουν τα προβλήματα του υποσιτισμού και της μεγάλης θνησιμότητας, βλέπουν τον Έρυθρό Σταυρό σαν την οργάνωση την περισσότερο ενοδεδειγμένη για τη λύση τους.

Οι Έρυθροι Σταυροί 91 χωρών έχουν σήμερα κλάδο Νοστήτος — γράφει ένα άλλο άρθρο — και οι νεαροί Έρυθροσταυριτες φθάνουν τα 71 εκατομμύρια στον κόσμο.

Αυτοί οι νέοι θα συνεχίσουν το Έρυθροσταυρικό έργο και η αποστολή τους θα είναι «να ανασκαλεύουν όλες τις γωνίες, φανερές και απόμειρες, στον απύθμενο κόσμο του πόνου» και να παραμείνουν «πρόμαχοι του πνεύματος της εθελοντικής προσφοράς και της αφοσίωσης».

Ο έπιφανής Βέλγος πολιτικός Παύλος Σπάακ, που κατέλαβε ανώτατα αξιώματα και στην πατρίδα του και σε Παγκοσμίους Οργανι-

ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ 8 ΜΑΪΟΥ

Το Έρυθροσταυρικών Σύνθημα της 8ης Μαΐου δια το 1967 είναι «προστατεύσατε την υγείαν — προλάβετε τα δυστυχήματα — σώσατε την ζωήν».

Είμεθα βέβαιοι ότι οι Έλληνες Έρυθροσταυριται, ανταποκρινόμενοι εις το σύνθημα τούτο θα εργασθουν δια την επιτυχίαν του και θα το προπαγανδίσουν με ζήλον, αφού αφορά τα πολυτιμότερα αγαθά του ανθρώπου, την υγείαν και την ζωήν.

Δεν πρέπει να παραλείπουν ευκαιρίαν — και υπάρχουν πολλai — να αποδείξουν ότι τα ευγενή Έρυθροσταυρικά ιδεώδη εύρισκουν απήχνησιν εις την Έλληνικήν ψυχήν.

Κάθε δυνατή ενέργεια, που εξυπηρετεί την υγείαν και την ζωήν των συνανθρώπων μας, ως η έντατική παρακολούθησις μαθημάτων πρώτων βοηθειών, οίκοι νοσηλείας και η προπαγάνδα δια την αίμοδοσίαν, πρέπει να γίνη με σύστημα και ένθουςιασμόν.

Θα είναι προς τιμήν των Έρυθροσταυριτών, αν η δραστηριότης αυτή σημειώση πλούσια αποτελέσματα, σημαντική δέ ωφέλεια δια τους συνανθρώπους μας.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Πολλά είναι τα θύματα κυρίως μεταξύ των παιδιών, τα οποία από άγνοια του σοβαρωτάτου κινδύνου περιεργάζονται εγκαταλελειμένα πολεμοφόδια (χειροβομβίδες, νάρκες κλπ.). Γι' αυτό τονίζομεν και πάλιν ότι δεν πρέπει να περιεργάζονται τέτοια αντικείμενα, ούτε ν' αφήνουν άλλους να τα πλησιάζουν, αλλά μόλις τ' αντικύβουν ν' ειδοποιούν άμέσως την πλησιέστεραν αστυνομικήν ή στρατιωτικήν Αρχήν.

λο — αν μη αδύνατο — να δοῦμε πού πηγαίνουμε.

«Ένας γνωστός ανθρωπολόγος υπεγράμμισε το γεγονός, ότι θα είναι έφεξης απολύτως αδύνατο σ' ένα οποιοδήποτε ανθρώπινο πλάσμα να γίνη έφηβος μέσα στον κόσμο που το είδε να γεννιέται, να ενηλικιωθή μέσα στον κόσμο της έφηβείας του. «Τι πρέπει να κάμη η παγκόσμια οργάνωση του Έρυθρού Σταυρού, για να συγχρονίση την πορεία της μ' αυτή την εξέλιξη, για να επιδοθή πρώτα — πρώτα στο τραχὺ και χωρίς όρια έργο της κατανοήσεως, της προσαρμογής και της πραγματοποίησεως, που είναι τόσο αναγκαίο σ' αυτούς τους δύσκολους καιροὺς, τους πιο επαναστατικούς απ' όσους έζησε ποτέ ο άνθρωπος;»

Ακολουθεί ύστερα μία σειρά άρθρων, που παρουσιάζουν αυτό το «τραχὺ και χωρίς όρια έργο» από ποικίλες πλευρές.

Στο πρώτο απ' αυτά τα άρθρα,

ανθρωπότητα ή ραγδαία πρόοδος της έπιστήμης. «Ο Έρυθρός Σταυρός — γράφει ο κ. Μπαρόσο — είναι ένα είδος παγκοσμίου καθρέφτη — αντανακλά το κάθε τι που συμβαίνει στη γη μας».

Τα τρανζίστορες, η τηλεόραση και οι δορυφόροι αναμεταδόσεως — σημειώνεται σε άλλα άρθρα — έχουν κάμει πολύ στενότερη την έπικοινωνία των ανθρώπων. Απεσταλμένοι του Έρυθρού Σταυρού ειδαν σε απομακρυσμένες κοιλάδες της Ινδίας χωρικούς να οδηγούν με το ένα χέρι το ξύλινο «Ήσιόδειο» αλέτρι και με το άλλο να κρατούν κολημένο στο ατί τους το τρανζίστορ. Ειδαν, στην καρδιά της Αφρικής, άγριους πολεμιστές να χορεύουν με τη μουσική του τρανζίστορ τους χορούς των Μπήητλς αλλά ειδαν και σε απόμειρες γωνίες της Κολομβίας παιδιά του σχολείου να παρακολουθούν μαθήματα από τρανζίστορ.

και παιδιών, ο Έρυθρός Σταυρός, περισσότερο από κάθε άλλη εθνική ή διεθνή οργάνωση, οφείλει να θέτη σε ενεργεια δλο του το κύρος, όλη του την έπιτροπή και όλη του την αφοσίωση, για να βοηθήση να βασιλεύση στη γη ή ειρήνη και ή καλή θέληση».

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΑΝΟΙΞΗ και Ἀνάσταση, ἐπιστροφή τῆς ζωῆς στὴ γῆ καὶ χαρὰ τοῦ ἐλληνικοῦ Πάσχα, εἶναι τὸ ἴδιο. Ἦρθε ἡ Ἀνοιξη, «νὰ ξανακράξει τὰ λουλούδια ἀπὸ τὸ χῶμα», καθὼς ὡραία παράστησε τὸν ἀναστάσιμο ῥόλο της ὁ σπουδαῖος αὐτὸς στίχος τοῦ Ἀγγέλου Σικελιανοῦ. Ἀλλὰ ἡ Ἀνοιξη, μαζί με τὰ λουλούδια, «ξανακράζει ἀπὸ τὸ χῶμα» καὶ τὸν Ἰησοῦ, κι ἐκεῖνος βγαίνει ὁλόλαμπρος ἀπὸ τὸ μνήμα καὶ ἐπιστρέφει στὴ ζωὴ τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ, περπατώντας ἀνάμεσα στὰ λουλούδια, τὸ φῶς τοῦ ἡλίου καὶ τὰ πουλιὰ πὺν τὸν κελαῖδον καὶ τὸν τραγουδοῦν. Τὸ Θαῦμα, πὺν τὸ περίμεναν οἱ πιστοὶ μαθηταὶ καὶ ὁπαδοὶ τοῦ Κυρίου, ἔγινε. Τὸ πραγματοποίησε τὸ ἀναστάσιμο Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, ὅπως εἶχε γραφτῇ στὰ Εὐαγγέλια, ὅπως ἦταν καθορισμένο νὰ γίνῃ. Ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ πέρασε τὴν Ἀγία Ἑβδομάδα τῶν Παθῶν του, ἀφοῦ γνώρισε τὸ μαρτύριο τοῦ σταυροῦ, ἔμεινε προσωρινὰ στὸν Τάφο, καί, καλεσμένος ἀπὸ τὴ φωνὴ τοῦ Πατρὸς του, βγήκε ἀπὸ τὸν Τάφο, γιὰ νὰ Τὸν συναντήσῃ.

Χαράς εὐαγγέλια, λοιπόν, παντοῦ! Ἡ νίκη αὐτὴ τοῦ Κυρίου, εἶναι καὶ νίκη τοῦ Ἀνθρώπου. Γιατὶ ὁ Κύριος ἔκαμε τὸ θαῦμα, καὶ μᾶς τὸ πρόσφερε σὰν τὸ ὠραιότερο δῶρο. Κι ἀπὸ τότε, τὸ γιορτάζουμε αὐτὸ τὸ θαῦμα μετὰ τὴν γιορτῇ πὺν λέγεται Ἑλληνικὸ Πάσχα. Τὸ γιορτάζουμε στὴν ὠραιότερη ἐποχὴ καὶ στιγμὴ τοῦ χρόνου καὶ τῆς φύσεως, τὴν Ἀνοιξη. Ἡ γῆ, πὺν εἶχε νεκρωθῇ καὶ ξυλιάσει τὸν χειμῶνα, ντύνεται καταπράσινη. Τὰ ξερὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων φουσκώνουν ἀπὸ χυμὸς καὶ πετᾶνε πράσινα φυλλαράκια καὶ ἀνθοῦς. Ὁραῖοι, πολύχρωμοι καρποὶ λάμπουν μέσα ἀπὸ τὰ φυλλώματα. Τὰ μεγάλα δέντρα, οἱ λεῦκες, τὰ πλατάνια, ξανατύνονται τὴν πράσινη στολὴ τους καὶ χύνουν τὴ σκιά τους εὐεργετική. Οἱ πηγὲς τρέχουν, τὰ νερὰ κυλᾶν παντοῦ χαρούμενα καὶ λαμπερὰ τὰ πουλιὰ, ξαναγύρισαν ὁμάδι καὶ χιτίζουν τὶς φωλιές τους κελαϊδώντας νύχτα καὶ μέρα, μετὰ τρελλὸ κέφι. Καὶ τὸ ἀηδόνι, τὶς νύχτες μέσα στὰ περιβόλια, κάτω ἀπὸ τὴ μαγικὴ λάμψη τῆς σελήνης, τὸ ἀηδόνι, ὁ ἀρχιμουσικὸς τῶν φτερωτῶν, τονίζει τὸ μοναδικό του, τὸ ἀσύγκριτο σὲ γλῶσσα τραγουδοῦ, ὕμνο στὴν ὁμορφίᾳ τοῦ Σύμπαντος, ὕμνο στὴν Δημιουργία, ὕμνο στὴ Φύση, σὲ ἔργο τοῦ Θεοῦ.

Κ' «ἡ φύσις ἦρθε τὴν καλὴ καὶ τὴ γλυκεῖά της ὥρα», τραγούδησε ὁ Σολομός! Μὰ ἡ πὺν γλυκεῖα ὥρα, ἔχει σημάνει μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τὴ σημάνει αὐτὴ τὴν ὥρα, ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Ἡ ψυχὴ μας ἀνανεωμένη, γέμισε ἐλπίδες καὶ βεβαιότητες. Μοιάζει κι αὐτὴ μ' ἕνα ἀπέραντο περιβόλι σκεπασμένο ὅλα λουλούδια. Καὶ ἀντὶ γιὰ ἀηδόνια, κελαϊδεῖ ἡ ἴδια. Ἀκούει τὸ δικό της τὸ τραγούδι. Ἔτσι, ὅλοι μας χαίρομαστε σιωπηλά, μυστικά τὸ Πάσχα, ἐνῶ ταυτόχρονα τὸ γιορτάζουμε καὶ σὰν ἐπίγεια, ὀλικὴ χαρὰ. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ὀλικὴ χαρὰ, ἔχει κατὰ τὸ ἀνάλαφρο, τὸ ἐξαγιασμένο. Τὸ ψωμί, δὲν εἶναι ψωμί πὺν τὸ παίρνουμε ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ ἀρτοποιοῦ. Εἶναι ἀντίδωρο. Μᾶς τὸ προσφέρουν τὰ λειτουργικὰ χέρια τοῦ ἱερέα. Τὸ κρασί, δὲν εἶναι κρασί, εἶναι τὸ αἷμα

τοῦ ἀναστημένου Κυρίου, πὺν κυκλοφόρησε νέο, στὶς φλέβες τῆς ζωῆς. Κι ὅσοι ἔχουν τὴ θεία χάρη νὰ εἶναι ποιηταὶ καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἐκφράζουν μετὰ μουσικὰ καὶ βαθιὰ ἀπὸ νόημα καὶ αἶσθημα λόγια τὸ ἀμίλητο πασχαλινὸ τραγούδι τῆς ψυχῆς τους, τῆς ψυχῆς ὅλων μας, ἀνατρέχουν νοερὰ στοὺς θαυματουργοὺς καιροὺς τῶν Εὐαγγελίων, στὴ θεσπέσια ὥρα τῆς Ἀναστάσεως, καὶ τραγουδοῦν:

Ὡ τῆς ἀγάπης ὁ Ραββὶ καὶ τῆς εἰρήνης!
Ἀπ' ὅλα τὰ μυρουδιὰ τῆς Παλαιστίνης
μεθοκοποῦν σὲ πρῶνὸ σας διάβα οἱ δρόμοι.
Χαίρει ἑσείς, Μαγδαληνῇ, Μαρίᾳ, Σαλώμῃ.

Ἀλλὰ τί σὰς κρατεῖ σὲ θεῖο τὸ μῆμα ἀγνάντια;
Τοῦ ἀγγέλου τὰ φτερὰ ἡλιοστάλαχτα διαμάντια.
γύρω σας μὴ πρωτόφαντη φωταχυσία
ἑσείς! Μαγδαληνῇ, Σαλώμῃ, ἐσὺ ὦ Μαρίᾳ!

Δὲν εἶναι μῆμα· ὁ κόσμος εἶναι ὁ τελειωμένος
πὺν χάσκει ὁλαδαιανὸς καὶ καταρκελισμένος
καὶ στεγνοδείχεται σ' ἐσάς, τριπλὴ λατρεία,
σ' ἐσάς, Μαγδαληνῇ, Σαλώμῃ ἐσὺ, ὦ Μαρίᾳ!

Ἀγγελοσ μήτε· ἡ νέα πλάση πρωτολάμπει.

Ὡ ἑσείς, Μαγδαληνῇ, Σαλώμῃ, καὶ ὦ Μαρίᾳ!
Ἀπ' τὴ δική σας τὴν ἀφάνταστη εὐτυχία
δόστε τῆς γῆς, κάθε ψυχῆς καὶ κάθε ἀνθρώπου,
κάθε λαοῦ, κάθε πατρίδας, κάθε τόπου!

(Κ. Παλαμᾶς)

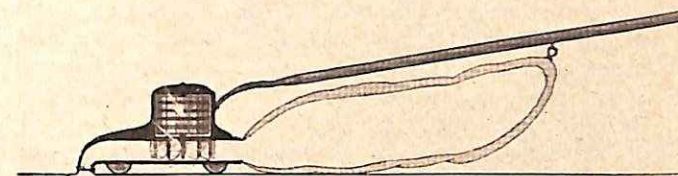
Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς, τὸ βαθύτερο νόημα τοῦ Πάσχα: τὸ δόσιμο. Ἡ προσφορά! Οἱ γυναῖκες τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ Μαγδαληνῇ, ἡ Σαλώμῃ, ἡ Μαρίᾳ εἶχαν τὴ μοναδικὴ εὐτυχία νὰ ἰδοῦν τὸ μῆμα τοῦ Κυρίου νὰ «χάσκει μπροστὰ τους ὁλαδαιανὸς». Εἶχαν πάει νὰ ἀλείψουν μύρα τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ βλέπουν τὸ μῆμα ἄδειο! Ὁ Κύριος εἶχε φύγει! Κι ἕνας ἄγγελος μετὰ ὁλάνοιχα φτερὰ στεκόταν μπροστὰ σὲ ἄδειο μῆμα. Ἀλλὰ αὐτὸ τὸ ἀνοιχτὸ μῆμα στὴ φαντασία τοῦ ποιητῆ πῆρε ἄλλο νόημα. Πλάτυνε ἀπεριόριστα, κι ἔγινε κόσμος ὁλόκληρος. Μὰ ποῖος κόσμος; Ὁ «παλιὸς κόσμος», αὐτὸς τῆς ἁμαρτίας, τοῦ ἐγωῖσμοῦ καὶ τῆς σκληρότητας, πὺν ἦρθε ὁ Κύριος νὰ καταργήσῃ καὶ νὰ φέρῃ τὸν ἄλλο κόσμο, αὐτὸν τῆς Ἀγάπης, τῆς Καλωσύνης, τῆς πίστεως σὲ Πνεῦμα καὶ στὴν Ψυχὴ. Τὸ μῆμα εἶναι τώρα «... ὁ κόσμος ὁ τελειωμένος, πὺν χάσκει ὁλαδαιανὸς καὶ καταρκελισμένος! Κι ὁ ποιητὴς, παρακαλεῖ τὶς γυναῖκες πὺν εἶχαν τὸ προνόμιο νὰ δοῦν πρῶτες τὸ μέγα θαῦμα, τὴν ἀπίστευτη ἀλλαγὴ, νὰ μεταβιβάσουν αὐτὴ τὴ χάρη σὲ κάθε ψυχὴ, σὲ κάθε ἀνθρώπο, σὲ κάθε λαό, σὲ κάθε πατρίδα. Ὅλοι πρέπει νὰ βλέπουν τὸ Πάσχα, τὴν Ἀνάσταση, σὰν ξεκίνημα γιὰ μὴ νὰ ζοῖ, καρποφόρα καὶ λουλουδιασμένη ὡς ἄνοιξη, ἀλλὰ ζοῖ ψυχικῇ, ζοῖ πλατύτερα ἀνθρώπινῃ. Ὁ κάθε ἀνθρώπος, νὰ φυτρώνει μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου σὰν ἀνοιξιὰτικο λουλούδι, σὰν καρπός, καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν καρπῶν τῆς γῆς νὰ γίνεται μετὰ δικαιοσύνη καὶ ἀγαθότητα, κάτω ἀπὸ τὸ γλυκὸ βλέμμα τοῦ ἀναστημένου Κυρίου...

Η ΦΥΣΙΚΗ ΜΑΣ

(Πὺς χρησιμοποιοῦμε τὴν ἀτμοσφαιρικὴ πίεσι)

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΜΕ καθημερινῶς τὴν πίεσι τοῦ ἀέρος. Γιὰ νὰ γεμίσουμε π.χ. ἕνα σταγονόμετρο, πιέζουμε τὸν λαστιχένιο θάλαμο ἔτσι, ὥστε ν' ἀδειάσῃ ὁ ἐντὸς αὐτοῦ ἀέρας. Ἐπειτα βυθίζουμε τὴν γυάλινη ἄκρη τοῦ σταγονομέτρου μέσα σ' ἕνα ὕγρὸ. Τί θὰ συμβῇ τότε; Ἡ πίεσι τοῦ ἀέρος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕγρου θὰ τὸ ἐξαναγκάσῃ νὰ μπῇ στὸν κενὸ ἀέρος λαστιχένιο θάλαμο. Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ἐπενεργεῖ καὶ ἡ πίεσις διὰν γεμίζουμε τὸ στυλό μας μετὰ μελάνι.

Ἔχετε ποτὲ σκεφθῇ πὺς λειτουργεῖ μὴ ἡλεκτρικὴ ἀπορροφητικὴ σκούπα; Ἡ κοινὴ ἀντίληψις εἶναι

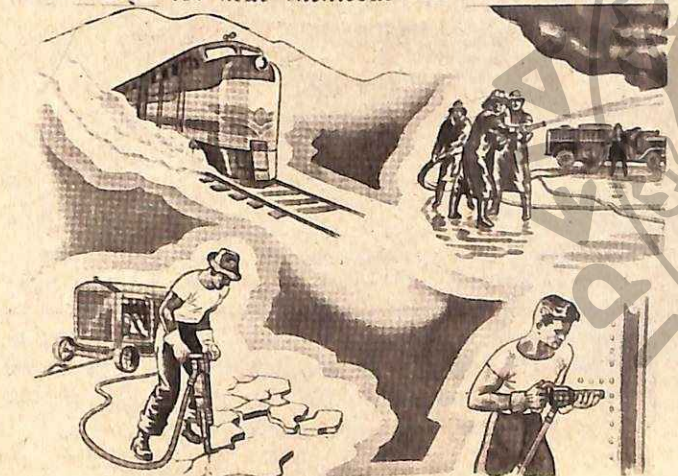
Ἐσωτερικὸ σκούπας.

ὅτι ὑπάρχει μέσα στὴ σκούπα κάποιος μηχανισμὸς ὁ ὁποῖος ἀπορροφᾷ τὴ σκόνη ἢ τὶς ἄλλες ἀκαθαρσίες ἀπὸ τὸ σημεῖον ὅπου ἡ σκούπα ἐργάζεται. Στὴν πραγματικότητα δὲν συμβαίνει αὐτό, ἀλλὰ ἀπλῶς ἔχομε καὶ ἐδῶ μὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἀρχῶν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως. Ἔτσι, μέσα στὴ σκούπα ὁ μηχανισμὸς δὲν κάνει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ ἀδειάζῃ τὸν ἀέρα ἀπὸ τὸν θάλαμο τῆς σκούπας. Αὐτὸ πὺν ὡθεῖ τὰ μόρια τῆς σκόνης καὶ τὶς ἀκαθαρσίες μέσα σὲ θάλαμο, εἶναι ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Ὁ ἀέρας εἰσρομᾷ σὲ θάλαμο ἐξ αἰτίας τῆς διαφορᾶς τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως, καὶ συμπαρασύρει σκόνη καὶ ἀκαθαρσίες.

Αὐτὰ τὰ παραδείγματα σὰς δίνουν μὴν ἰδέα μερικῶν ἐφαρμογῶν τῆς κανονικῆς ἀτμοσφαιρικῆς πίεσεως.

Πέραν τῆς κανονικῆς, χρησιμοποιοῦμε ὅμως καὶ ὑψηλὴν πίεσι γιὰ πολλὰς ἐργασίες. Γιὰ νὰ φουσκώσουμε λ.χ. τὰ λάστιχα τοῦ ποδηλάτου μετὰ τὴν τρύπα χρησιμοποιοῦμε ἀκριβῶς ὑψηλὴν πίεσι ἀέρος.

Ὅταν λέμε ὑψηλὴν, ἐννοοῦμε πίεσι ἀέρος μεγαλύτερη ἀπὸ 15 πάουντς σὲ κάθε τετραγωνικὴ ἴντσα (=2½ ἐκατ.). Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἔχομε μὴ πίεσι μεγαλύτερη ἀπὸ τὴν κανονικὴ, καὶ αὐτὸν τὸν ἀέρα τὸν λέμε «πεπιεσμένον».

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Τρᾶμμα

Χαμογελάει φωτόχαρος ὁ Ἀπρίλης
γεμάτος ἀπὸ λούλουδα, ἀπὸ μύρα.
Τὸ χελιδόνι ἀνήσυχο στὴ στέγη
μετὰ τέχνη ξαναχτίζει τὴ φωλιά του.

*

Μεγάλῃ ἡ μέρα, μετὰ χυμὸς μὴς νιότης
θερμῆς, γεμίζει ὅλα τῆς γῆς τὰ σπλάχνα·
μικρὴ ἡ νυχτιά, ἀσημένια ἀπ' τὸ φεγγάρι,
σὰν τρυφερό, γοργὸ κυλάει τραγούδι.

*

Καὶ φτάνει τὸ λαμπρό, τὸ Μέγα Πάσχα
μετὰ τὶς ἀγνές, ἀσύγκριτες χαρές του
καὶ πάλι ἐγὼ, Μητέρα μου, μακριὰ σου
μετὰ ξένους μοναχός, σ' ἔβλεπε χώρα.

*

Μὴν πυκνῆς: τὴ μοῖρα τους οἱ ἀνθρώποι
μετὰ καρτερία νὰ ὑποφέρουν πρέπει
καὶ δυνατοί, σὲ κάθε χτύπημά της,
σὰ βράχοι νᾶν στὴ λύσσα τῶν κυμάτων.

*

Μετὰ πασχαλιὰς καὶ κρίνα νὰ στολίσῃς
τὰ βάζα· ἕνα λευκόμαλλον ἀρνάκι
γιὰ τὸ καλὸ νὰ πάρῃς, καὶ νὰ βᾶψῃς
κόκκινα αὐγὰ πολλὰ — πολλὰ σὰν πρῶτα.

*

Κι ἀπὸ ξανθόν, ἀγνὸ κερί λαμπάδα
μεγάλῃ σὰν τὸ μπόι μου ν' ἀγοράσῃς,
καὶ στὴν ὥρα μας ἐκκλησιὰ νὰ σῆρῃς
ἀνῶρας τῆς Ἀναστάσεως τὴ νύχτα.

*

Ἔτσι ἡ ψυχὴ μου ἀντάμα σου, Μητέρα,
θὰ φτερουγίσῃ καὶ μὴ χάρα θὰ νιώθῃ
βαθεῖα, καθὼς αὐτὴ πὺν στὰ παλιὰ μας
τῆς ἐδῶτες κρατώντας μετὰ ἀπ' τὸ χέρι.

*

Κι ἂν ἔσως τὶς θερμὲς τὶς προσευχές σου
ὁ Πλάστης ὁ Πανάγιος εἰσακούσῃ
καὶ δώσῃ ἡ εὐτυχισμένη νύχτα μέρα
πὺν θὰ βρεθῶ στὴν ἀρχαλιὰ σου πάλι,

*

μὴ Ἀνάσταση καινούργια, πὺν μεγάλη
ἀπ' ὅλες θὰ γιορτάσουμε, Μητέρα,
κι αὐτὴν — αὐτὴ τὴ λειτουργία θὰ πᾶμε
νὰ κάνουμε, πὺν ἀπὸ καιρὸ ἔχεις τάμα.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1967

Συνεργασία του Συνδέσμου των Έρυθρων Σταυρών και των Εθνικών Έρυθρων Σταυρών

Η 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ εκάστου έτους έχει καθιερωθεί από των ενών υπό του «Παγκοσμίου Όργανισμού Υγείας» ως «Παγκόσμιος Ημέρα της Υγείας». Εφέτος κατά την ημέραν ταύτην θα αναπτυχθή εις όλα τα Κράτη το θέμα «Οι Φύλακες της Υγείας».

Η ανωτέρω Όργανωσις θεωρεί την υγείαν ως μίαν κατάστασιν πλήρους φυσικής ευεξίας, πνευματικής και σωματικής. Το γεγονός ότι δεν είναι κανείς ασθενής ή ανάπηρος δεν σημαίνει ότι είναι Υγιής έφ' όσον δεν αισθάνεται την πληρότητα των πνευματικών και των σωματικών του δυνάμεων.

Οι ανά την οικουμένη Έρυθροι Σταυροί υποστηρίζουν εκθύμως την εξόρμησιν της Παγκοσμίου Όργανώσεως της Υγείας δια να ενώσουν όλους τους Λαούς εις την κοινήν προσπάθειαν όπως κατανοηθή υπ' αὐτῶν ή αποστολή του «Φύλακος της Υγείας». Αλλά και πέραν της συμπαραστάσεως ταύτης του Έρυθρου Σταυρού κατά την Παγκόσμιον ημέραν της Υγείας ο Σύνδεσμος των Έρυθρών Σταυρών κατά τον έορτασμόν της ιδιότητος του «Παγκοσμίου Ημέρας» (8 Μαΐου 1967) θα προβάλη και θα αναπτύξη θέμα αναφερόμενον επίσης εις την υγείαν, το θέμα : «Προστασία της Υγείας, πρόληψις των ατυχημάτων, σωτηρία της ζωής», πιστεύει δε ότι θα καταστή συνειδήσεις δι' όλους τους ανθρώπους ή ανάγκη όπως εξασφαλίζον καλήν υγείαν.

Η υγιεινή κατάστασις διαφέρει από Χώρας εις Χώραν. Επηρεάζεται από τας τοπικάς συνθήκας, το κλίμα, και τὸν βαθμὸν της αναπτύξεως εκάστης Χώρας.

Εις την Ασίαν και την Αφρικὴν ή εύλογία, πού ένδημει, πλήττει δεκάδας εκατομμυρίων ανθρώπων. Η χολέρα, από του 1965 εξαπλοῦται ανησυχαστικῶς και δια πρώτην φοράν, ύστερα από πολλά χρόνια, κρούει τὰς πύλας της Εὐρώπης. Επίσης σημειοῦται επανειλημνισις της πανώλους και έμμονή καταστρεπτικῶν μικροβίων ως τὸ του κιτρίνου πυρετοῦ. Εις την Κίνα, τὸ Θιβέτ, την Ινδιάν και άλλου ή κατάστασις είναι εξίσου κακή. Υπάρχουν χώραι τὰς οποίας μαστίζουν και άλλαι ασθένειαι θεωρούμεναι ως εξαληφθεῖσαι (έλονοσία, τραχώματα κλπ.), ενώ παραλλήλως ο «Πολιτισμός εις τὰς προηγμένας χώρας εὐνοεί την εξαπλῶσιν ασθενειῶν ως αἱ καρδιοαγγειακαί, ο καρκίνος, αἱ νευρολογικαί και ψυχικαί νόσοι και τὰ ατυχήματα εις τοὺς δρόμους. Καταβάλλονται βεβαίως μεγάλαι προσπάθειαι καλύψεως τῶν ἀμέσων ἀναγκῶν, εἰμεθα όμως μακρὰν της ριζικής θεραπείας. Ο πρίγκιψ Αντροντίν Αγά Χάν, Υπατος Ἀρμοστής τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν δια τοὺς πρόσφυγας, λέγει : «Εἴμεθα σὰν ἱατροὶ πού σπεύδουν νὰ περιποιηθοῦν τοὺς πληγωμένους, χωρίς νὰ ζητοῦν νὰ μάθουν ποῖος είναι ὁ δράστης τοῦ τραυματισμοῦ».

Η μελέτη τῶν υγιονομικῶν υπηρεσιῶν περὶ της καλύτερας στρατηγικῆς δια την αντιμετώπισιν της ἀσθενείας, κατέληξεν εις τὸ συμπέρασμα ότι δύο είναι τὰ κύρια μέσα δι' ὧν πρέπει νὰ ἐξυπηρετῇται ή υ-

γεία : Π ρ ὶ ὢ τ ο ν. Η εκπαίδευσις εις την Υγιεινήν δι' ἧς θὰ μάθουν ὅλοι την αποτελεσματικότητά της προληπτικῆς ἱατρικῆς, βοηθουμένης από καλὰς υγιεινὰς συνηθείας τῶν ἀνθρώπων και Δεύτερον : ή Όργανωσις τῶν Φυλάκων της Υγείας, τοῦ στρατοῦ αὐτοῦ τῶν ἱατρῶν και τοῦ παριατρικοῦ προσωπικοῦ, ὅστις δύναται ν' ἀναπτύξη μεγίστην δραστηριότητα εις τοὺς τομεῖς της θεραπευτικῆς και της προληπτικῆς υγιεινῆς. Εις τὸ ἔργον τοῦτο οἱ Έρυθροὶ Σταυροὶ καλοῦνται νὰ συμβάλουν πολυτίμως.

Η ἑλλειψις ἐπαρκῶς ἀριθμοῦ ἱατρῶν και παριατρικοῦ προσωπικοῦ δημιουργεῖ δι' ὅλας τὰς Χώρας δυσεπίλυτον πρόβλημα. Οἱ Ἐθνικοὶ Έρυθροὶ Σταυροὶ δύναται νὰ ἀναλάβουν την ἀποστολήν της προστασίας της υγείας εις την χώραν των δια της συντόνου και πλήρους ἐκπαιδεύσεως Ἐθελοντῶν Ἀδελφῶν και Ἐθελοντῶν Βοηθῶν εις ἐπαρκῆ ἀριθμόν.

Ο Ἑλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς ἔχει ἀναλάβει από 50ετίας την ἀποστολήν ταύτην και ἐπέτυχε νὰ ἐκπαιδεύσῃ εις την Σχολὴν Διπλωματούχων Ἀδελφῶν, ἥτις είναι ἀνεγνωρισμένη ως μία ἐκ τῶν τελειοτέρων, 1200 διπλωματούχους Ἀδελφάς. Εξεπαιδεύσεν ἐπίσης 10.000 Ἐθελοντὰς Ἀδελφάς, νοσηλεύτριαι, διαιτολόγου και ἐργασιοθεραπευτρίαι και 1500 Ἐθελοντὰς Σαμαρείτας. Η εἰρηνική αὐτὴ στρατιὰ προσέφερεν ἐν πολέμοις, με ἀφοσίωσιν ἐξικνουμένην μέχρις ἡρωϊσμοῦ, πολυτίμους υπηρεσίας εις την Πατρίδα. Ἐν εἰρήνῃ δέ, κατὰ τὰς θεομηνίας, τὰς ἐπιδημίας, τὰ ὁμαδικὰ ατυχήματα ὑπῆρξε και είναι τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον της παροχῆς πρώτων βοηθειῶν, της ἱατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως και της κοινωνικῆς πρὸς τὰ θύματα συμπαραστάσεως.

Ο Ἑλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος με την ἀνεκτίμητον συνεργασίαν τῶν κ.κ. Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν ἐκπαιδεύει τοὺς νεαροὺς Έρυθροσταυρίτας εις την Υγιεινήν και τὰς Πρώτας Βοήθειας, ἀναπτύσσει εις αὐτοὺς τὸ αἶσθημα της ἀνθρωπιστικῆς ἀλληλεγγύης και προπαρασκευάζει την γενεάν ή ὁποία θὰ ἀναλάβῃ εὐθύναν δια την προστασίαν της Υγείας εις την Πατρίδα μας.

Όλοι οἱ ἀνωτέρω ἐρυθροσταυρίται είναι ἄμεσοι και πολῦτιμοι βοηθοὶ τοῦ ἱατροῦ ὅστις φέρει τὸ κύριον βάρος της προσπάθειας.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δέ της Ἡμέρας της Υγείας και της «Παγκοσμίου Ἡμέρας» (8.5.67) ο Ἑλληνικὸς Έρυθρὸς Σταυρὸς προβαίνει εις καταλλήλους ἐνεργείας δια την ἐνημέρωσιν τῶν συνεργατῶν του καθὼς και ὅλων τῶν Έρυθροσταυριτῶν, ποιούμενος ἐκκλησίαν ὅπως ἐντείνον τὰς προσπάθειας των δια την πραγματοποίησιν εις τὸν τομέα αὐτόν, τὸν σπουδαιότατον. Τὰ 300.000.000 τῶν Έρυθροσταυριτῶν καλοῦνται νὰ ἐπιστρατευθοῦν και νὰ προχωρήσουν με ὅσον ἐνεστί γοργότερον ρυθμόν εις τὸ ἐξυγιαντικὸν ἔργον, πού εις αὐτόν κυριώτατα ἔχει ἀνατεθῇ.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Μέλη του Νεοζηλανδικού Έρυθρου Σταυρού επισκέπτονται ένα γηροκομείο και προσφέρουν δώρα στους τροφίμους του.

Οἱ Έρυθροσταυρίτες ὅλου τοῦ κόσμου προσφέρουν πρόθυμα τίς υπηρεσίες τους στοὺς ἀρρώστους και στοὺς ἡλικιωμένους. Στὴν εἰκόνα μιὰ νέα Έρυθροσταυρίτισσα «ταΐζει» ἀσθενὴ γερόντισσα.

Ο Νεοζηλανδικὸς Ε. Σ. ὁργανώνει συχνὰ ἀσκήσεις σχετικὲς με την πρόληψη ατυχημάτων καὶ την παροχὴ πρώτων βοηθειῶν. Η ἀνωτέρω φωτογραφία ἐλήφθη κατὰ την διάρκεια μιᾶς τέτοιας ἀσκήσεως.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Είδη βοήθειας εις άπορα Σχολεία
Gifts for indigents.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης.
Juniors of 3rd Elem. School N. Smyrni.

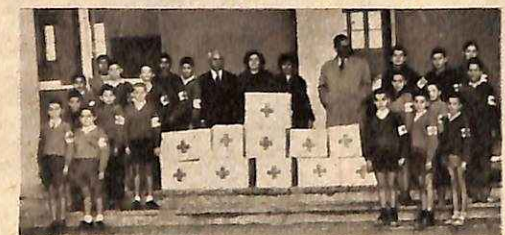
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κλήμεντι - Κορινθίας.
Juniors of Elem. School Climenti.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σταυροδρομιού Γορτυνίας.
Juniors of El. Sch. Stavrodromion Gortynias.

Ε.Σ.Ν. Λυκείου Αιγινίου
Juniors of High School Aiginion.

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Κιάτου.
Juniors of 2nd Elem. School Kiaton.

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Ίεράπετρας.
Juniors of 2nd Elem. School Ierapetra.

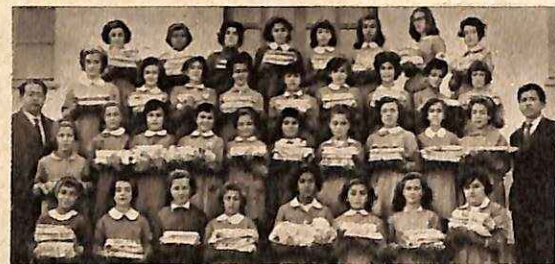
Ε.Σ.Ν. 56ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν.
Juniors of 56th Elem. School Athens.

Ε.Σ.Ν. Σχολῆς Ε. Λυσικάτου Πειραιῶς.
Juniors of School E. Lyssikatu Piraeus.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγ. Τριάδος Λεβαδείας.
Juniors of Elem. School Ag. Triada Levadia.

Ε.Σ.Ν. 2ου Δημ. Σχολ. Κορωπίου Ἀττικῆς.
Juniors of 2nd Elem. School Coropion Attiki.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γιατράδων Διδυμο-
τείχου.
Juniors of Elem. School Giatrades
Thraki.

Ε.Σ.Ν. 4ου Δημ. Σχολ. Μενιδίου Ἀμ-
φιλοχίας.
Juniors of 4th Elem. School Menidi
Amfilochia.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Κάμπου Χίου.
Juniors of 1st Elem. School Campos Chios.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σικίνου Κυκλάδων.
Juniors of Elem. School Sicinon Kycladae.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Βελβενδού Κοζάνης.
Juniors of Elem. School Belbedos Kozani.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Χάρακα Μονοφατίου.
Juniors of Elem. School Haraka Monofatsion.

ΤΩΝ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ίερισσού Χαλκιδικῆς.
Juniors of Elem. School Ierissos.

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Πύργου Ἡλείας.
Juniors of 1st Elem. School Pyrgos.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀργυρουπόλεως Κιλκίς.
Juniors of Elem. School Argyroupolis Kilcis.

Ε.Σ.Ν. Γυμν. Θηλ. Ρεθύμνου.
Juniors of High School for Girls Rethymnon.

Βοήθεια εις άπορα Σχολεία
Gifts for indigents

Ε.Σ.Ν. 5ου Δημ. Σχολ. Καισαριανῆς Ἀθηνῶν.
Juniors of 5th Elem. School Kaissariani.

Ε.Σ.Ν. 8ου Δημ. Σχολ. Π. Κοκκινιάς Πειραιῶς.
Juniors of 8th Elem. School P. Kokkinia
Piraeus.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀχλαδοχωρίου Γιαννιτσῶν.
Juniors of Elem. School Achladochorion
Gianitsa.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἑλληνικοῦ Φαρσάλων.
Juniors of Elem. School Hellinikon Farsala.

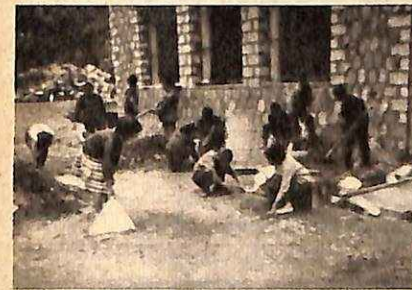

Ε.Σ.Ν. 1ου Δημ. Σχολ. Πύργου.
Juniors of 1st Elem. School Pyrgos.

Ε.Σ.Ν. 3ου Δημ. Σχολ. Δράμας.
Juniors of 3rd Elem. School Drama.

Βοήθειαι εις Κοινότητες και Σχολεία — Help to Communities and the Schools

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Στενώματος Εύρυ-
τανίας.
Juniors of Elem. School Stenoma
Eyrytania.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Λουτρακίου Σκο-
πέλου.
Juniors of Elem. School Loutraki
Skopelos.

**Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 100)δης
ΜΑΡΙΝΟΥ ΓΕΡΟΥΛΑΝΟΥ**

Το Γερούλανεον Ίδρυμα ώργάνωσε την 6 Μαρτίου εις την αίθουσαν του «Παρνασσού» εορτασμόν τής εκατονταετίας από τής γεννήσεως του Καθηγητού Μαρίνου Γερούλανου, όστις επί πολλά έτη διέτέλεσε Σύμβουλος και 'Αντιπρόεδρος του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού. Κατ' αυτόν εκ μέρους του Ε.Ε.Σ. ώμίλησεν ο 'Αντιπρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Σπ. Μαλασπίνας, του Προέδρου κ. Κ. Γεωργακοπούλου μη παραστάντος λόγω άσθενείας, έξάρας το πολυσχιδές έργον του έλλειπόντος μεγάλου έπιστήμονος και την άξίαν τής συμβολής του εις τή επιτεύγματα τής ανθρωπιστικής και έθνικης όργανώσεως του Ε.Ε.Σ.

Η έπιτροπή του εορτασμού, ό όποιος ύπήρξε μεγαλειώδης, άπετελέσθη εκ των κ.κ. Γεωρ. Ίωακείμογλου, Θεόδ. Μερτικοπούλου, Ίω. Πατριτίου, Χαρ. Παπαδοπούλου, Γεωρ. Ράμμου, Χάρη Τούλ, Ίω. Γερούλανου και τής κ. 'Ερεϊκας Ζ. Καίρη.

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΣΚΟΥΖΕ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ
Ε.Ε.Σ.**

Εις την Σχολήν Νοσοκόμων του Ε.Ε.Σ. ώμίλησε την έσπέραν τής 20 Μαρτίου ένόπιον πυκνού άκροατηρίου 'Αδελφών Ε.Ε.Σ. και Μαθητριών τής Σχολής, ό 'Αντιπρόεδρος τής 'Εφορείας της, Σύμβουλος Ε.Ε.Σ. και Πρόεδρος του Συλλόγου των 'Αθηναίων κ. Δημ. Σκουζές περί του έργου του Ε.Ε.Σ. και ιδιαιτέρως περί τής ήρωϊκής δράσεως των 'Αδελφών κατά τους πολέμους.

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ.κ. Κωνστ. Γεωργακόπουλος, όστις έτίμησε, μετά τής Κας Γεωργακοπούλου, την συγκέντρωσιν, παρουσίασε τόν όμιλητήν και έξέθεσε τās έθνικās ύπηρεσίας τās όποιās ή οικογένεια Σκουζέ έχει προσφέρει εις τόν τόπον, ώς και την δράσιν του ίδιου εις όλους τους πολέμους, από του 1912-13 μέχρι και του 1940-41.

Κατόπιν παρακλήσεως του κ. Σκουζέ, ή παρισταμένη 'Επιθεωρητής 'Εθελοντής 'Αδελφή Ε.Ε.Σ. Κα 'Εφη 'Αναστασιάδου άφηγήθη παραστατικώτατα δραματικās περιπτώσεις ήρωϊκής αύτοθυσίας 'Αδελφών κατά τόν πόλεμον 1940-41.

**ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ
ΝΑΥΑΓΩΝ «ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ»**

1) Δημ. Σχολ. Μπατσίου 'Ανδρου δρχ. 500. 2) Τδ Δημ. Σχολ. Μαλουνίου Φιλιατών δρχ. 200. 3) Τδ Δημ. Σχολ. Μεγάρχης 'Αρτης δρχ. 370.

ΑΛΛΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

1) Τδ 43ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών δρχ. 1810 εις 'Ορφανοτροφείον 'Αρρένων «Τδ Σπίτι τής Στοργής». 2) Τδ Γυμν. Θηλέων Θηβών δρχ. 3500 διά νοσήλεια μαθητρίας του. 3) Τδ Δημ. Σχολ. Στουρναρέϊκων - Κοντοπεύκου 'Αθηνών δρχ. 1070 δι' άπόρους.

**Η ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ
ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ**

(Η 'Ελλάς κατέχει την β' θέσιν)
Χαράν και ύπερηφάνειαν πρέπει νά δοκιμάζουν οι πολύτιμοι Συνεργάται μας κ.κ. 'Εκπαιδευτικοί και 'Ελληνες 'Ερυθροσταυρίται, διότι εις τόν τομέα τής καλλιέργειας τής Διεθνούς φιλίας ή Χώρα μας κατέλαβε τιμητικωτάτην θέσιν. Εις τόν στατιστικόν πίνακα του παρελθόντος έτους, του Συνδέσμου των 'Ερυθρών Σταυρών, χάρις εις τή πολλά και ώραϊότατα έλληνικά Λευκώματα Σχολ. 'Αλληλογραφίας, ή πατρίδα μας κατέχει την δευτέραν, μετά την 'Ιαπωνίαν, θέσιν. 'Αν ληφθή όμως ύπ' όψιν ή διαφορά πληθυσμού και μέσων 'Ιαπωνίας και 'Ελλάδος, ή θέσις αύτη αποκτā μεγαλυτέραν σπουδαιότητα.

Συγχαίρομεν ολοψύχως τους 'Ελληνες 'Εκπαιδευτικούς και 'Ερυθροσταυρίτας και έχομεν την πεποίθησιν ότι ή λαμπρά αύτη έπιτυχία των θά έπαυξήση την 'Ερυθροσταυρικήν των δραστηριότητα.

Βόννη 7-2-67
ΕΛΛ. ΕΡ. ΣΤΑΥΡ. ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Α θ ή ν α ς

Σας εύχαριστούμε θερμώς διά τδ άποσταλέν λεύκωμα του 2ου Γυμνασίου Θηλέων Πειραιώς.

'Επειδή τούτο είναι έξαιρετικώς ώραϊον άπεφασίσθη νά τδ κρατήσωμεν διά την Διεθνή 'Εκθεσίν μας, ήτις θά λάβη χώραν τόν προσεχή Μάϊον και έν συνεχεία θά άποστείλωμεν τούτο εις τδ δι' όπριορίζεται σχολείον.

Με πολλάς εύχαριστίας κλπ.
Γερμανικός Ε.Σ.Ν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

'Αγία Σοφία Χαλκίδος 10/2/1967

'Αγαπητοί κι αξέχαστοι φίλοι! Χαίρετε. Χωρίς νά ξέρωμε ότι έχομε και μακρινούς πολυαγαπημένους φίλους, τδ μάθαμε με μιā έρώτηση πού κάναμε στο δάσκαλό μας : Τόν ρωτήσαμε νά μάθωμε από πού και ποιοι μās έστειλαν τδ ρούχα. Μās άπάντησε ότι ένας όμιλος από άνθρωπους μās έστειλε τδ ρούχα, ένας όμιλος πού φροντίζει για τδ φτωχά παιδιά όλων των σχολείων τής 'Ελλάδας. Γι' αυτό κι έμεϊς στέλνομε από εύγνωμοσύνη τή μικρή αύτη έπιστολή πού πιστεύομε πως θά σας εύχαριστήση.

Δείχνετε μεγάλη άγάπη πρds τους φτωχούς και τους αγαπάτε σάν τόν έαυτό σας. 'Ακολουθείτε τδ δρόμο και την έντολή του Χριστού πού λέει : «'Αγάπα τόν πλησίον σου ώς σεαυτόν». Γι' αυτό κι έμεϊς νύχτα και ήμέρα παρακαλούμε τδ Θεό και όλους τους 'Αγίους νά σας χαρίζουν παντοτινή ύγεια και νά σας φυλάγουν μέρα και νύχτα από κάθε κακό. Θά παρακαλούμε και οι 25 μαθητές, θά παρακαλούμε τόσο θερμά, γιατί μās βάλατε σέ μεγάλη ύποχρέωση με την άνέλπιστη προσφορά σας. Σας εύχαριστούμε όλόθερμα γιατί με τδ ρούχα μās σώσατε από τδ κρύα του χειμώνα. Τδ κρύο είναι άνυπόφορο γιατί βρισκόμαστε σέ μιā όρεινή περιοχή. Όλοι οι κάτοικοι του χωριού μās καμαρώνουν έμās τους μαθητάς. Όλοι μās ρωτούν ποιοι σας έστειλαν αυτά τδ καλά, και έμεϊς τους άπαντāμε : Μās τδ έστειλε ό «'Ελληνικός 'Ερυθρός Σταυρός», με τόν καλό και χριστιανικό του Πρόεδρο, τόν κύριο Γεωργακόπουλο. Όσο χαίρονται εκείνοι, άλλο τόσο χαίρομαστε κι έμεϊς οι μικροί μαθητές του πολυαγαπημένου μας σχολείου.

Σας εύχαριστούμε με όλη μας τή καρδιά γιατί έχετε καλή και δεχτή από τδ Θεό ψυχή και γενναία χριστιανική καρδιά. Όλα τδ παιδιά του σχολείου μας εύχαριστούν όλόψυχα τόν 'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν και τόν αγαπητόν Πρόεδρο κ. Γεωργακόπουλο. Η χάρις του Κυρίου ήμων 'Ιησού Χριστού και των 'Αγίων μέθ' ύμων.

ΚΩΝΣΤ. ΣΚΟΥΡΟΣ

**ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΣ ΤΑΟΥΡΑΝΓΚΑΣ**

Πρδ μηνών τδ Κολλέγιο Θηλέων Ταουράνγκας (τής Νέας Ζηλανδίας) υϊοθέτησε τόν Νίκο Κουρτίδη, ένα έλληνόπουλο όκτώ χρόνων.

Ο πατέρας, ή μητέρα και τδ έπτά άδελφια του ζούν σ' ένα σπιτάκι δύο δωματίων, πού έπεσεκύασε ό 'Ελβετικός 'Ερυθρός Σταυρός.

Ο Ε.Σ.Ν. έστειλε στο μικρό τρδφιμο του Κολλεγίου ένα δέμα πού περιείχε ένα παλτό, ένα ζευγος παπούτσια, μιā μάλλινη κουβέρτα, ύφασμα για πανταλόνι και μαλλί για πλέξιμο ένδς πουλόβερ.

Σέ εύχαριστήριο γράμμα του τδ συμπαθές 'Ελληνόπουλο αναφέρει ότι πηγαίνει στο Σχολείο, παρακολουθεϊ μ' έπιμέλεια τδ μαθήματα κι έλπίζει ότι θά μορφωθί αρκετά ώστε νά γίνη χρήσιμος μιā μέρα στον έαυτό του και στο κοινωνικό σύνολο.

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

Ο Σταθμός Πρώτων Βοηθειών του 'Ελληνικού 'Ερυθρού Σταυρού έξυπρήτησεν διά των διαφόρων 'Υπηρεσιών του κατά τόν λήξαντα μήνα Φεβρουάριον 7.763 άσθενείς και τραυματίας, εκ των όποιων 664 έξηκριωμένοι περιπτώσεις ήσφαλισμένον Ι.Κ.Α.

Οι έξυπηρετηθέντες κατά κατηγορίας έχουν ως εξής :

α) Τραύματα, κατάγματα κλπ. 3.618. β) Παθολογικά νοσήματα 3.056. γ) Λοιπαι περιπτώσεις (δηλητηριάσεις, εγκαύματα κλπ.) 1.089.

Χαρακτηριστικαι περιπτώσεις

Δηλητηριάσεις τροφικā, φαρμακευτικā 188. Δηλητηριάσεις διά μονοξειδίου του άνθρακος 43. Καρδιολογικά νοσήματα 443. Λοιμώδη νοσήματα 35. Εγκαύματα 140. Μέθη 38. Ηλεκτροπληξία 2.

Παροχή διά του άσυρμάτου 'Ιατρικών οδηγίων εις ποντοπόρα πλοία δι' άσθενούντα μέλη των πληρωμάτων των 39. Τδ Κέντρον Αιμοδοσίας παρέσχε δωρεάν δι' άπόρους φιάλας αίματος 306.

ΑΙ ΥΙΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

('Αποστολαι μέσω Ε.Ε.Σ.Ν.)

1) Τδ 2ον Δ. Σχ. Ευλοκάστρου, ειδη βοηθείας εις 'Εκκλησιαστικόν 'Ορφ. 'Αγ. Νικολάου 'Ηλείας και Δημ. Σχολ. Τρύφου Ξηρομέρου. 2) Τδ Δημ. Σχολ. Κλήμεντι Κορινθίας, ειδη βοηθείας εις Σχολεία 'Αμφιλοχίας. 3) Τδ Δημ. Σχολ. Καστελλίου Κισσάμου Κρήτης, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κωνσταντίας Βάλτου. 4) Τδ 6ον Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης, ειδη

βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κομποθέλας και Καλυβίων Βάλτου. 5) Η '18. Σχολ. «'Αγιος Διονύσιος 'Αρειοπαγίτης» Ν. Ψυχικού, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Μακροχώρας Θεσπρωτίας. 6) Τδ Δημ. Σχολ. Μάξης 'Αποκορώνου Χανίων, ειδη βοηθείας εις τδ Δημ. Σχολ. Λιθοχωρίου Ούρδανίας. 7) Τδ 64ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λουτρού Τριγωνίδος. 8) Τδ 56ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λυσαρρέας Γορτυνίας. 9) Η 'Ιδιωτ. Σχολή Χιουρέα Καλλιθέας 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λασιωμμάτων Καστοριάς και 'Αγ. Ιωάννου Τριγωνίδος. 10) Τδ 61ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Νεροχωρίου Φιλιατών. 11) Τδ 2ον Δημ. Σχολ. Πειραιώς, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κάτω 'Αμπελιών Μεσολογγίου. 12) Τδ Δημ. Σχολ. Μερότης Οίχαλας, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Πέτρας Σαγορίου Μετσόβου. 13) Τδ 27ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λογγά Καλαμπάκας, Μάτεσι 'Ανδριτσάινης και Φαρακιάτων Κερνίας. 14) Τδ 1ον και 3ον Δημ. Σχολ. Κορωπίου 'Αττικής, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Ρουπακιάς Βάλτου. 15) Τδ 45ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Πηγαδουλίων Φιλιατών. 16) Τδ Οίκον. Λύκειον Καλλιθέας, ειδη βοηθείας εις Γυμν. Φουρνά Εύρυτανίας. 17) Τδ Β' Γυμν. 'Αρρένων Εύρυτανίας, ειδη βοηθείας εις άπόρους Εύρυτανίας. 18) Τδ 72ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Αγναντερού Μουζαίου. 19) Τδ 2ον Δημ. Σχολ. Ν. Φυλαδεφείας, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Ανω Ποταμιάς Γρανίτσας Εύρυτανίας. 20) Τδ 'Εκπαίδ. «'Ελληνική 'Αγωγή» Δ. Παναγέα, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κλειδίου 'Αμυνταίου. 21) Τδ Δημ. Σχολ. Μελισσίου Κορινθίας, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. σειμοπληκτών Αιτνίας. 22) Τδ 49ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Αγ. Δημητρίου Πιερίας. 23) Τδ 2ον Δημ. Σχολ. Πειραιώς, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κάτω 'Αμπελιών Μεσολογγίου. 24) Τδ 9ον Λύκειον 'Αρρένων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κλειδίου 'Αμυνταίου. 25) Τδ 9ον Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Ελαίας Δωρίδος. 26) Τδ 13ον Λύκειον Θηλέων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λασιωμάτων Καστοριάς και Μολόχας Εύρυτανίας και εις άπορον οικογένειαν Καροπλεσίου Εύρυτανίας. 27) Τδ 34ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Λασιωμάτων Καστοριάς και Μολόχας Εύρυτανίας και εις άπορον οικογένειαν Καροπλεσίου Εύρυτανίας. 28) Η 'Ιδιωτ. Σχολή Χιωτέλη Ψυχικού, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Ταμναντά Φιλιατών. 29) Η 'Ιδιωτ. Σχολή Κωνσταντία, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Καταφυγίου Καρδίτσας. 30) Τδ 52ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Παραπογγίου Μεσσηνίας, Καροπλεσίου Εύρυτανίας και Βρόσης Κύμης. 31) Τδ 4ον Λύκειον Θηλέων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Εξοχίας Δράμας, Λασιωμάτων Καστοριάς και Καλλιανίου Γορτυνίας. 32) Τδ Β' Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις

Γυμνάσιον 'Αργους 'Ορεστικού. 33) Τδ Λύκειον Θηλέων Ν. 'Ιωνίας, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Ανω Ποταμιάς Εύρυτανίας. 34) Ο κ. Μανούσης Μανούσας, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Αγ. Τριάδος Σητείας. 35) Η Κα Κωνσταντοπούλου (Σπετσών 11 'Αθηναι), ειδη βοηθείας εις άπορον μαθήτριάν περιοχής Τριγωνίδος. 36) Η Κα Στέλλα Παντελοπούλου, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Κροκίου Μαγνησίας. 37) Η Κα Αϊκ. Τατοπούλου, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Αγ. Βλασίου Τριγωνίδος. 38) Η 'Ερυθ(σ)α 'Αννα Γαλατοπούλου, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Παλαιοκάστρου Φθιώτιδος. 39) Ο 'Ερυθ(σ)της 'Ελευθεριάδης (9ον Γυμν. 'Αθηνών), ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Παλαιοκάστρου Φθιώτιδος. 40) Η Κα 'Ελένη Κοντού, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. Χούνης Τριγωνίδος. 41) Η Κα Παν. Μαστρογιαννοπούλου, ειδη βοηθείας εις άπόρους Εύρυτανίας.

('Απ' εύθείας άποστολαι)

1) Τδ 7ον Δημ. Σχολ. Τυμντού, ειδη βοηθείας εις την 'Επιθεωρήσιν 'Ολυμπίας. 2) Τδ ΙΑ' Γυμν. 'Αρρένων 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις Δημ. Σχολ. 'Αναβρυτής Ναυπακτίας. 3) Η Σχολή Β. Σταυράκης Γλυφάδας 'Αθηνών, ειδη εις άπορον άσθενή Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης. 4) Τδ 56ον Δημ. Σχολ. 'Αθηνών, ειδη βοηθείας εις τδ Δημ. Σχολ. Λυσαρρέας Γορτυνίας. 5) Τδ Δημ. Σχολ. 'Αγ. Τριάδος Λεβαδείας, ειδη βοηθείας εις Ε.Ο.Θ. Λαμίας. 6) Τδ Δημ. Σχολ. 'Ελληνικού Φαρσάλων, ειδη βοηθείας εις τδ Δημ. Σχολ. Πρατοβουνίου Εύρυτανίας.

**ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ
ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ :**

1) Πρέπει νά συμπληρωθούν και νά μās σταλούν τδ ταχύτερον: τδ Γενικόν Δελτίον έγγραφής του σχολείου εις τόν Ε.Ε.Σ.Ν. και έν συνεχεία αί καταστάσεις έγγραφής 'Ερυθροσταυριτών. 2) 'Επιστροφαι φυλλαδίων Περιοδικού γίνονται δεκται μόνον μέχρι τέλους του έπομένου μηνός: δηλ. τέτχη 'Απριλίου 1967 θά γίνονται δεκτα μόνον μέχρι τέλους Μάσιου 1967. 3) Τά έμβάσματα διά τδ Περιοδικόν νά μη στέλλονται προσωπικώς, αλλά άπροσώπως : «'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδδς Λυκαβηττού 1, — διότι άλλως δυσχεραίνεται ή είσπραξις. 4) Πρέπει νά στέλλετε εις τδ γραφεία μας σύντομον περιλήψιν τής 'Ερυθροσταυρικής δράσεως των μαθητών διά νά δημοσιεύωμεν εις τδ Περιοδικόν και νά ενημερώνομε σχετικώς την Γενεήν. 5) Αί άποστελλόμεναι πρds δημοσίευσιν φωτογραφίαι νά άπεικονίζου 'Ερυθροσταυρικην δράσιν και νά είναι όσον τδ δυνατόν παραστατικώτερα, ώστε ή επεξηγήσις νά είναι σχεδόν περιττή και τδ πρόσωπα νά φαίνονται τελείως άπερροφημένα από την έργασίαν την όποιαν έκτελούν.

«Χαίρετε»

Πάει η καρδιά να φύγει από τα στήθη του 'Ιωάννου και του Πέτρου όπως άκουε Μαρία την Μαγδαληνή ότι «ήρθη» να λέγει ο 'Ιησούς, και τρέχουνε να ιδούνε.

Κι όπως σουδάριο, όθονια μαρτυρούνε «του λόγου το άσφαλές», ότι άνεστήθη, έπίστεψαν, 'τί ως τώρα δεν νοούνε ό,τι άπ' τον Κύριο, τη Γραφή έκηρύχθη.

Νωρίς και αϊ Μυροφόροι εκεί «είσελθοῦσαι» άδειο το μνήμα βλέπουν κι όπως στρέφουν «Άγγελο άκούν : «τόν ζώντα τί ζητείτε ;».

Κι ως «με χαρά και φόβο» αὐται έπιστρέφουν «χαίρετε» άκούν, τόν Κύριον ιδούσαι, στους άδελφούς μου «υπάγετε να είπῆτε».

ΘΕΟΔ. Β. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Σ.Σ. 'Από τυπογραφικό λάθος το «άγιο» του δημοσιευθέντος στο προηγούμενο τεύχος ποιήματος έγινε άξιο. 'Ο στίχος πρέπει να διαβασθῆ ως εξής: «σ' άγιο μεταλαβίς αίμα βαμμένο».

ΕΜΜΕΤΡΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΠΩΣ ΝΑ ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΕΤΕ ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΣΚΑΛΕΣ

Σας έγραφα πόσα παιδιά σ' αλήθεια κινδυνεύουν, ενώ για να ύψώσουνε τόν άετο γυρεύουν. Προσηλωμένα στον άετο πίσω τους δεν κοιτάνε, κι αν είναι πάνω σε ύψωμα, γκρεμίζονται και πάνε...

'Αλλά και μέσ' στο σπίτι σας, καλά παιδιά μου, μάθετε, ότι το ίδιο άτύχημα ξάφνου μπορεί να πάθετε, αν παίζετε ασυλλόγιστα κοντά σε μία σκάλα.

Γιατί αν κεί πού παίζετε τυχόν παραπατήσετε, μπορεί σε μία κακή στιγμή να πάρτε κουτρούβαλα και στα καλά καθούμενα... τις σκάλες να μετρήσετε.

(Α. Β.) Ο ΠΑΠΟΥΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΑΣ

ΤΑ ΜΗΛΑ

Τα μήλα. Φάρμακο λαμπρό. λές κι έχει γίνει επίτηδες για τις διάρροιες τις άπλές κι άλλες ασθένειες πολλές, καθώς και για τις παιδικές τις έντεροκολίτιδες.

'Εκτός αὐτῶν, και τῶν νεφρῶν γιατρεύουν τη λιθίαση, του ήπατος παθήσεις, καθώς και την ψαμμίαση, και συνιστώνται γενικά στην άρτηριοσκληρώση και εις τ' άρθριτικά.

(Α. Β.) Η ΓΙΑΓΙΑ

Π. ΔΕΛΤΑ

“Η ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ,”

ΕΙΔΕ μπροστά του το θείο, κόκκινο και θυμωμένο όπως δεν τον είχε δει ποτέ!

— Γιατί το έκανες αυτό; ρώτησε ο θεός.

— Τί έκανα θεΐε;

— Σκότωσες την τριανταφυλλιά μου!

— Εγώ;

— Ναί, εσύ! Έλα να τη δῆς!

Και πήγε ο 'Αντώνης και την είδε. 'Η καμένη ή τριανταφυλλιά, με τρία - τέσσερα μαραμένα φυλλαράκια που κρέμουνταν στο βαρέλι της, σαν έτοιμη να λιγοθυμήσει.

— Ποιός την έσπασε; ρώτησε ο 'Αντώνης αστασιζόμενος. 'Οχι εγώ, θεΐε, αλήθεια σās λέγω!

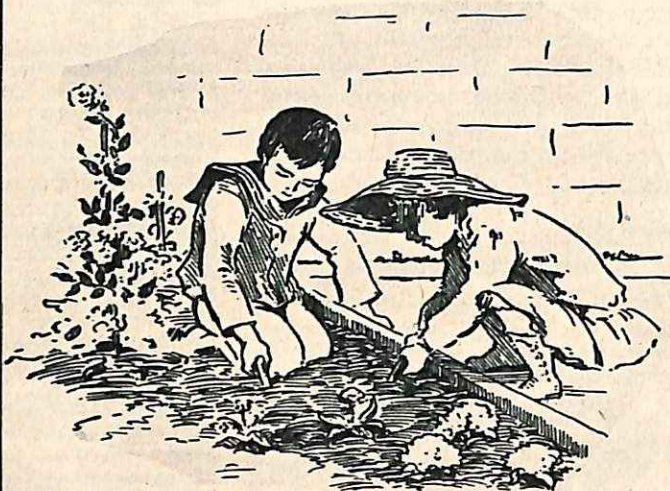
— Εσύ δεν την έσκαψες χθές;

— Ναί, εγώ και ή Πουλουδιά.

— Με τί τη σκάψατε;

— Εγώ είχα ένα καρφι και ή Πουλουδιά ένα κεραμίδι.

— 'Ωραία! Και της κόψατε τις ρίζες της, κι έχειρε και τσάκισε. Και τα φύλλα της, γιατί της τα κόψατε;

Σχεδ. ΜΑΡ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

— Γιατί ήταν μαύρα στις άκρες, σά μαραμένα, και μερικά είχαν τρύπες από τούς σαλιάγκους.

— Και δεν ξέρεις πώς το φυτό αναπνέει από τα φύλλα; Και πώς, σαν τούς τα κόψης όλα, πεθαίνει; Και πώς, έστω και αν είναι λίγο μαύρα στις άκρες, τα φύλλα του είναι απαραίτητα;

‘Ο 'Αντώνης δεν το ήξερε. Και στέκουνταν τώρα σά φονιάς έμπρός στο θῦμα του, ζεματισμένος, άνίκανος να διορθώση το κακό.

Μά ο θυμός του θείου δε βαστούσε ποτέ πολλή ώρα.

— Έλα, δεν το ήθελες, το ξέρω, του είπε. Μά φαντάζομαι πώς και τ' άλλα φυτά δε θα καλοπέρασαν με το καρφι και την κεραμίδα. Πάμε να δοῦμε.

Και τα είδαν. Πεδίο μάχης μετά το μακελειό ήταν οι ως χθές συγυρισμένες και λουλουδοσπαρμένες πρασιές στα ριζοτοιχα της αὐλής; άνάηροι ήταν όλοι οι βασιλικοί της θείας, που στεκόντουσαν ακόμα, άποκαμωμένοι, σαν άνεμοδαρμένοι, κρεμώντας τα μαραζιασμένα φυλλαράκια τους έξω από τις γλάστρες τους.

— Βλέπεις, 'Αντώνη, και ή κηπουρική έχει την τέχνη της, είπε ο θεός, και καλό είναι να μην καταπιανόμαστε τέχνες που δεν τις ξέρομε. Φώναζε και την Πουλουδιά, να της δα πῶ κι εκείνη.

‘Ο 'Αντώνης κοκκίνισε.

— Δέ φταίγει εκείνη, είπε, γιατί δεν ήξερε, κι εγώ της είπα να σκάψη το χώμα πολύ βαθιά και πολύ κοντά στα λουλούδια.

Με τα χέρια κάτω από το βεστόνι του και τα κοντά

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Α. ΧΑΤΖΗΘΑΝΑΣΙΟΥ

Ο ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ

Ο ΚΑΛΟΣ ΜΟΥ ΦΙΛΟΣ σ' όλη του τη ζωή, κυριαρχήμένος από ανθρωπιστικές άρχές, προσπαθούσε να συντονίζει σ' αὐτά του τα αίσθήματα όλες τις πράξεις του.

Προχθές τον είδα δισταχτικό να κατευθύνεται στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών και ν' αναζητή το τμήμα αίμοδοσίας, θέλοντας να προσφέρει δωρεάν αίμα του για τις ανάγκες του τμήματος. Είναι ένας σαραντάρης με καλή παράσταση και πολύ καλή κοινωνική θέση, άγαμος και οικονομικά άνεξάρτητος. Τον ρώτησα, περιέργως:

— Πώς έδω;

— Θα θυμάσαι, μούπε με κάποια συγκίνηση, πριν από τρία χρόνια το αυτοκινητιστικό μου άτύχημα. Είχα τραυματισθῆ θανάσιμα, σε κεντρικό δρόμο. 'Αναίσθητο με μετέφεραν στο πλησιέστερο έπαρχιακό νοσοκομείο, όπου και έπειγόντως με χειροῦρησαν. Για να μου κάνουν μετάγγιση αίματος, προσεφέρθησαν δύο άγνωστοί μου πολίτες κ' έδωσαν δωρεάν το αίμα που χρειάστηκε ο χειρουργός. Έτσι, με τη βοήθεια του Θεού και της 'Επιστήμης και με άφιλοκερή προσφορά αίματος από τούς δύο άγνώστους μου κυρίους, σώθηκα από βέ-

βαιο θάνατο! — 'Υστερ' απ' αὐτό το γεγονός, έθεσα για άρχή στη ζωή μου, να προσφέρω δυό φορές το χρόνο μέρος του αίματός μου στον Ε.Ε. Σταυρό για ν' ανταπο-

Λήψης αίματος
Τμήμα Αίμοδοσίας Ε.Ε.Σ. Θεσσαλονίκης

δώσω στο κοινωνικό σύνολο δ,τι δωρεάν μου προσέφεραν οι δύο άγνωστοί μου αίμοδότες.

Τον είδα να περνά το κατ'φωλι της εξώθυρας του κτιρίου του Ε.Ε.

— Και ήταν αλήθεια;

— 'Οχι. Είχαν σπάσει όλες. Το είπε έτσι.

Το χαμόγελο του θείου είχε φαρδύνει από τη μία φαβρίτα στην άλλη. Πήρε από την τσέπη του πορτοφόλι του, κι έβγαλε από μέσα ένα χαρτονόμισμα, το δίπλωσε και το έδωσε του 'Αντώνη.

— Να το βάλῃς σ' ένα φακέλο, είπε, και να γράψης παστρικά σ' ένα χαρτί: «'Ο ζημιώρης Τρελαντώνης εύχαριστεί τον Μπαρμπαγιάννη Κανατά για τη μεγάλη του ευγένεια, και θα προσπαθήσει άλλη φορά να μη γυρεύη να ξεφυτρώνη εκεί που δεν τον σπέρνουν!».

‘Ο 'Αντώνης δίπλωνε και ξεδίπλωνε το χαρτονόμισμα.

— Θεΐε... είναι ανάγκη να βάλω ζημιώρης και Τρελαντώνης και ξεφυτρώνει; ρώτησε δισταχτικά.

— Μήπως προτιμάς να του το πῇς προφορικά; Σήκωσε ο 'Αντώνης το κεφάλι, και άντάμωσε τα γελαστά μάτια του θείου.

— Διάλεξε ένα από τα δυό, όποιο θέλεις, είπε ο θεός.

‘Ο 'Αντώνης θα διάλεγε το ξύλο της θείας. Μά ντράπηκε να το πῇ. Τ' αόλουθα όμως λόγια του θείου μαλάκωσαν λίγο το πληγωμένο του φιλότιμο.

— Μπορούσα να σε δείρω, του είπε, — ο θεός δεν έδερνε ποτέ — μ' αὐτό δε θα διόρθωνε τη ζημιά σου, και δεν είναι δικαιο ο Μπαρμπαγιάννης Κανατάς να ζημιωθεί για τις άταξίες σου. Άντε, πήγαινε τώρα και κάνε με κουράγιο την τιμωρία σου. Να έχεις έννοια, σαν περάσῃ τ' άπόγευμα ο Μπαρμπαγιάννης Κανατάς, να του δώσης εσύ ο ίδιος το φακέλο σου.

(‘Απόσπασμα από τόν ΤΡΕΛΑΝΤΩΝΗ, που μίλεις έκκευφώθηκε σε 5η έκδοση).

Τ Ο Χ Ε Λ Ι

Υπό ΝΙΚΟΛΑΟΥ Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

ΕΝΑ από τα πιο γνωστά σε όλους μας ψάρια είναι ασφαλώς το χέλι. Και τούτο γιατί χέλια υπάρχουν σε όλες τις λίμνες, τους βάλτους και τα ποτάμια της πατρίδος μας, όπου ψαρεύονται για το νόστιμο κρέας των. Το σώμα του χελιού είναι σχετικά λεπτό και αρκετά μακρύ, ώστε, όταν το πρωτοδὴ κανείς, εύκολα μπορεί να ξεγελασθῇ και να το περάσει μᾶλλον για φίδι, παρά για ψάρι.

Αν και το χέλι είναι ψάρι, όμως παρουσιάζει μερικές διαφορές από τα ψάρια που ξέρουμε. Το σώμα του, μέχρι τη μέση τουλάχιστον, είναι τελείως κυλινδρικό, ενώ το σώμα των ψαριών είναι πλευρικά πεπιεσμένο. Μόνο από τη μέση και πίσω γίνεται και το χέλι λεπτότερο κατά τα πλάγια, όπως και τα άλλα ψάρια. Διαφορές παρουσιάζει το χέλι από τα άλλα ψάρια και στα πτερύγια. Ενώ στα ψάρια τα πτερύγια του στήθους, της ράχης, της κοιλίας και της ούρας είναι ξεχωριστά το ένα από το άλλο, το χέλι έχει ένα μονοκόμματο πτερύγιο που αρχίζει από τη μέση του σώματός του, επάνω και κάτω, και καταλήγει μονοκόμματο στην ούρα. Τέλος το χέλι δεν έχει λέπια ή μᾶλλον έχει λέπια τόσο μικρά και άτροφικά, ώστε δεν διακρίνονται. Μοιάζει μᾶλλον σὰν να καλύπτεται από δέρμα σκεπασμένο με μία γλοιώδη ουσία, που το βοηθάει να γλιστρά... σὰν χέλι.

Εκείνο όμως που επί πολλούς αιώνες είχε βασανίσει τους φυσιοδίφες ήταν ο τρόπος του πολλαπλασιασμοῦ των χελιών. Όσο και ἂν είχαν προσπαθήσει, ποτέ δεν είχαν κατορθώσει να ανακαλύψουν ούτε αὐτὰ χελιών, ούτε μικρὰ χελιάκια μόλις βγῆκαν από τὸ αὐγό. Έτσι ἀναγκάζονταν να κάνουν διάφορες ὑποθέσεις, που δεν είχαν καμμιὰ σχέση με τὴν πραγματικότητα.

Ο ἄρχαιος Έλληνας σοφὸς Ἀριστοτέλης ἐπίστευε ὅτι τὰ χέλια γεννιῶνται αὐτόματα ἀπὸ τὴ λάσπη, ἐνῶ ὁ Πλίνιος, ἕνας Ρωμαῖος σοφὸς, ἔλεγε ὅτι τὰ χέλια ἐκτρέφονταν με δύναιμι ἐπάνω στοὺς βράχους καὶ ἀπὸ τὴς λουρίδες, πού βγαίνουν ἀπὸ τὸ δέρμα τους, ἐγίνονταν ἄλλα χέλια. Μόλις πρὶν ἀπὸ 60 περίπου χρόνια οἱ ἐπιστήμονες κατῳρῶσαν νὰ ἐξακριβώσουν πὺ καὶ πὺς πολλαπλασιάζονται τὰ χέλια καὶ νὰ ἀποκαλύψουν ἔτσι ἀπὸ τὰ πὺ θαυμαστὰ μυστικὰ τοῦ βασιλείου τῆς Φύσεως.

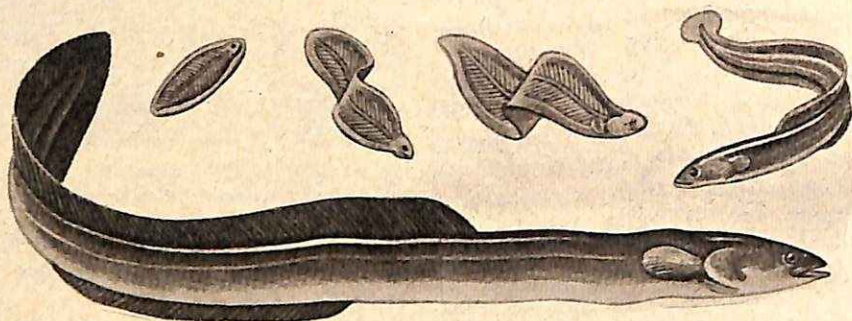
Σύμφωνα λοιπὸν με ὅσα μᾶς λένε οἱ εἰδικοί, τὰ χέλια πὺ ζοῦν στὴς λίμνες, τοὺς βάλτους καὶ τοὺς ποταμούς, μένουν ἐκεῖ 8 - 10 χρόνια, ὅσο νὰ μεγαλώσουν ἀρκετὰ. Όταν πλησιάσῃ ἡ ἡλικία των γιὰ νὰ γεννήσουν τὰ αὐτὰ των, τὰ χέλια ἐγκαταλείπουν αὐτὰ τὰ μέρη καὶ προχωροῦν πρὸς τὴ θάλασσα. Τὸ ταξίδι των ὅμως δὲν σταματᾷ μόλις φθάσουν τὸ ἀμυρὸ νερό. Συνεχίζουν τὸ ταξίδι ἐπὶ ἡμέρες καὶ μῆνες, ὅσπου ὅλα τὰ ἐνῆλικα χέλια ὅλων των ποταμῶν καὶ των λιμνῶν τῆς Εὐρώπης νὰ φθάσουν πάλι μακριά, στὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανό, κοντὰ στὰ νησιά των Βερμούδων, ἐκεῖ ὅπου βρίσκεται ἡ θάλασσα των σαργάσων. Ἐκεῖ, στὰ

χλιαρὰ νερὰ τῆς θάλασσας αὐτῆς, τὰ χέλια θὰ γεννήσουν τὰ αὐτὰ τους — ἀμέτρητα ἑκατομμύρια καὶ δισεκατομμύρια αὐγῶν, ἀφοῦ κάθε θηλυκὸ χέλι γεννᾷ πάνω ἀπὸ δέκα ἑκατομμύρια. Ἀπὸ τὰ αὐτὰ αὐτὰ θὰ βγοῦν τὰ μικρὰ χελιάκια, τὰ ὁποῖα μόλις ἔχουν μᾶκρος 25 χιλιοστὰ καὶ δὲν μοιάζουν καθόλου με τοὺς γονεῖς των. Μοιάζουν περισσότερο σὰν μιὰ κορδέλλιτσα πλατιά καὶ διάφανη σὰν τὸ γυαλί, μ' ἕνα μικροσκοπικὸ κεφαλάκι.

Οἱ φυσιοδίφες τὰ ἤξεραν πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια τὰ μικροσκοπικὰ αὐτὰ χελιάκια, ἀλλὰ δὲν μπορούσαν ποτὲ νὰ φανταστοῦν πὺς αὐτὰ ἦταν μικρὰ χελιάκια — οἱ νεοσσοί, σὰν νὰ πούμε, των χελιών. Τὰ ἐθεωροῦσαν σὰν ἄλλο εἶδος ψαριῶν καὶ τοὺς εἶχαν δώσει τὸ ἐπιστη-

νίσεως τοῦ εἶδους αὐτοῦ, κάθε θηλυκὸ χέλι γεννᾷ τόσα ἑκατομμύρια αὐγά.

Τί γίνονται ὅμως τὰ μεγάλα χέλια, οἱ γονεῖς, ἂς πούμε, πὺ ἐγέννησαν τὰ αὐτὰ των στὴ θάλασσα των Σαργάσων; Αὐτοὶ δὲν ξαναγυρίζουν πίσω; Ὀχι, μᾶς ἀπαντοῦν οἱ φυσιοδίφες. Φαίνεται πὺς τὰ ἐνῆλικα χέλια, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὥστο-κία πεθαίνουν, χάνονται. Καὶ αὐτὸ τὸ δὲν ἐπιτάσθηκε μεγάλο χέλι νὰ ἀνεβαῖν ἀπὸ τὴ θάλασσα στοὺς ποταμούς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἕνα ἄλλο γεγονός: "Όταν τὰ χέλια πλησιάζουν τὴν ἡλικία πὺς θὰ γεννήσουν τὰ αὐτὰ των, ὁ ὄργανισμός των παθαίνει σπουδαῖες μεταβολές. Τὰ μάτια τους μεγαλώνουν, τὸ στομάχι τους γίνεται διαρκῶς ἀτροφικὸ καὶ δὲν τρῶνε

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΟΥ ΧΕΛΙΟΥ

Επάνω διακρίνονται οἱ λεπτοκέφαλοι. Δεξιά ὁ ὁλῶδης ἔγχελυς. Κάτω ἀνεπτυγμένο τελείως χέλι.

μονικὸ ὄνομα: Λεπτοκέφαλος. Οἱ λεπτοκέφαλοι — τὰ μικρὰ χελιάκια δηλαδή — ἀρχίζουν τώρα καὶ αὐτὰ ἕνα καινούργιο μακρινὸ ταξίδι, ὅπως καὶ οἱ γονεῖς των, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίθετη διεύθυνσι. Ἀπὸ τὴ θάλασσα των Σαργάσων, ἀκολουθώντας τὸ γνωστὸ μας ρεῦμα τοῦ κόλπου, ταξιδεύουν πρὸς τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης. Τὸ ταξίδι αὐτὸ διαρκεῖ περίπου δύο ἔως τρία χρόνια καὶ οἱ λεπτοκέφαλοι στὸ διάστημα αὐτὸ μεταμορφώνονται. Ὅσο περνᾷ ὁ καιρὸς στενεύουν, ἀλλάζουν μορφή καὶ ὅταν πλησιάσουν τὰ παράλια τῆς Εὐρώπης ἔχουν μᾶκρος περί τοὺς 7 1/2 πόντους, τὸ σώμα των ἔχει γίνε κυλινδρικό καὶ τὸ χρῶμα των εἶναι κιτρινωπὸ. Ἐξακολουθεῖ ὅμως τὸ σώμα των νὰ εἶναι διαφανές, καὶ γι' αὐτὸ στὴν ἡλικία αὐτὴ ἔχουν τὴν ὀνομασία: ὁλῶδης ἔγχελυς, δηλαδή γυάλινο χέλι. Ἀπὸ τὴ θάλασσα ἀρχίζουν νὰ μπαίνουν στὰ ποτάμια καὶ νὰ προχωροῦν ὅλο καὶ πὺς μέσα, ὅσπου νὰ φθάσουν στὴς λίμνες, τοὺς βάλτους καὶ τοὺς ποταμούς, ὅπου ἔζησαν καὶ ἀπ' ὅπου πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἐκείνησαν οἱ γονεῖς των γιὰ τὸ μακρινὸ ταξίδι των. Κατὰ τὸ μακρινὸ καὶ κοπιαστικὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς οἱ λεπτοκέφαλοι καταστρέφονται κατὰ ἑκατομμύρια. Ὅσοι ὅμως καὶ ἂν ἐξαφανισθοῦν, πάλι μένουν πολλὰ ἑκατομμύρια γιὰ νὰ γεμί-σουν τὴς λίμνες καὶ τοὺς ποταμούς. Γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξῃ ἄλλωστε κίνδυνος ἐξαφα-

ἀπολύτως τίποτε. Μόνο ταξιδεύουν γιὰ τὴ θάλασσα. Ἡ νηστεία αὐτὴ καὶ ἡ ἀτροφία τοῦ στομαχίου των συνεχίζεται ὅσπου νὰ γεννήσουν τὰ αὐτὰ των, ὅποτε πᾶσαν προκαλεῖ καὶ τὸ θάνατό των.

Ὅπως τὰ χέλια ὅλης τῆς Εὐρώπης ταξιδεύουν πρὸς τὴ θάλασσα των Σαργάσων, γιὰ νὰ γεννήσουν ἐκεῖ τὰ αὐτὰ των, τὸ ἴδιο κάνουν καὶ τὰ χέλια τῆς Ἀμερικής. Καὶ αὐτὰ στὴν ἴδια περιοχὴ ὥστο-κοῦν. Ἐκείνο ὅμως πὺς εἶναι ἀξιοθαύ-μαστο καὶ δὲν ἔχει ἐξηγηθῇ μέχρι σήμερα, εἶναι τοῦτο: Οἱ λεπτοκέφαλοι, πὺς γεννιοῦνται ἀπὸ αὐτὰ χελιών τῆς Εὐρώπης, ἐπιστρέφουν πρὸς τὴν Εὐρώπη, οἱ λεπτο-κέφαλοι, των ὁποίων οἱ γονεῖς προέρχον-ται ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ, τραβοῦν γιὰ τοὺς ποταμούς καὶ τὴς λίμνες τῆς Ἀμερικής. Νὰ εἶναι ἄραγε ἀληθινὸ αὐτό; Εἶναι μᾶς λένε οἱ ἐπιστήμονες. Καὶ τὴ γνώμη τους αὐτὴ τὴ στηρίζουν στὸ ἔξῃς γεγ-γός: Τὰ χέλια τῆς Εὐρώπης ἔχουν κά-ποιες μικροδιαφορὲς ἀπὸ τὰ χέλια τῆς Ἀμερικής, οἱ ὁποῖες ἐπιτρέπουν στοὺς εἰδικούς νὰ ξεχωρίζουν τὸ ἕνα εἶδος ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ποτὲ λοιπὸν, μᾶς λένε αὐτοὶ, δὲν ἐπιτάσθηκε στὴν Εὐρώπη χέλι ἀμερικανικῆς καταγωγῆς ἢ στὴν Ἀμερικὴ εὐρωπαϊκῆς.

Πὺς τώρα ξέρουν οἱ μικροὶ λεπτοκέ-φαλοι γιὰ πὺς πρέπει νὰ ταξιδεύουν; Μένει καὶ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πολλὰ μυστικὰ τῆς Φύσεως, πὺς ὁ ἄνθρωπος δὲν μπόρεσε ἀκόμη νὰ ἀποκαλύψῃ.

Ο ΑΙΜΟΔΟΤΗΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελίδα 19)

ἐπιτυγχάνει τὴν φλέβα στὸ πρῶτο τῆς κέντρισμα καὶ ὁ φίλος μας, σιγὰ - σιγὰ ἐπανερχεται στὴ φυσιολογικὴ του κατάσταση. Τὸ αἷμα του διοχετεύεται ἀπὸ τὴ φλέβα του καὶ τὸ λαστιχένιο σωλῆνα σὲ εἰδικὸ φιαλίδιο. Τὸ βλέπει, τὸ παρακο-λουθεῖ. Ἡ στάθμη τῆς φιάλης ἀνε-βαίνει ὀλοένα. Σκουρὸ κόκκινο, βυσ-σινὶ με ἐλαφρὲς φυσαλίδες. Τοῦ συνιστοῦν νὰ ἀνοίγονται τὰ δά-χτυλά του. Τὸ κάνει με εὐχαρί-στηση. Βλέποντας ὅτι ὅλα πάνε καλά, ἐπανευρίσκει τὴν ἡρεμία του. Λίγα λεπτὰ ἀκόμη, καὶ ὁ γιατρός ἀφαιρῶντας τὴ βελόνα τὸν βοηθεῖ με τὴ νοσοκόμο γιὰ νὰ σηκωθῇ, νὰ καθήσῃ, νὰ τακτοποιηθῇ καὶ νὰ πάρῃ μιὰ λεμονάδα, πίνοντάς τὴν με βραδὸν ρυθμό. Ἡ νοσοκόμος τοῦ μειδιά. Δὲν ἔχει ἀνάγκη βοηθείας. Αἰσθάνεται τὸν ἑαυτὸ του ἀνάλα-φρο καὶ ἀναπαύεται γιὰ λίγα λε-πτὰ, ξεπλωμένος. Ἐπειτα σηκώ-νεται ἀπ' τὸ κλίνημά του καὶ καθὼς κάνει μερικὰ δοκιμαστικὰ βήματα καὶ διαπιστώνει πὺς ὅλα πάνε καλά, νιώθει τὸν ἑαυτὸ του εὐτυχῇ, γιατί προσφέρει καὶ αὐτὸς στὸ κοινωνικὸ σύνολο μέρος τοῦ αἱματός του.

Μὲ τὴν δὴν ἀνάπτυξη τῆς ιατρι-κῆς ἐπιστήμης καὶ μάλιστα τῆς χει-ρουργικῆς, τὸ θέμα τῆς μεταγγί-σεως αἱματος εἰς τοὺς χειρουργου-μένους κατέλαβε ἐξέχουσαν θέσιν. Χειρουργικὴ ἐπέμβασις δὲν ἐπιχει-ρεῖται, ἔὰν δὲν εἶναι ἐξηραλισμένη ὠρισμένη ποσότης αἱματος πρὸς μεταγγισιν. Καὶ ἡ μεταγγισις ἔσω-σε καὶ σώζει τὴν πλειονότητα των ἀνθρώπων. Ἀλλὰ ὅπως μιὰ οἰαθή-ποτε Ἀλήθεια γιὰ νὰ κατανοηθῇ πρέπει πρῶτα - πρῶτα νὰ βιωθῇ, καὶ ἡ Ἀλήθεια αὐτὴ δὲν νοεῖ-ται παρὰ μόνον ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν ἔζησαν ὅπως ὁ καλὸς μου φίλος καὶ ὁ γράφων. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ καθημερινὲς ἀνάγκες τοῦ πολιτίμου αὐτοῦ ὄγρου ὀλοένα καὶ αὐξάνονται καὶ ἐπειδὴ ἄλλος τρὸ-πος παραγωγῆς αἱματος δὲν ὑπάρ-χει παρὰ μόνον ὁ διὰ τοῦ ἀν-θρώπινου ὁργανισμοῦ, ἐπιβάλλεται στὸν καθένα ἄνθρωπο νὰ δώσῃ μέρος τοῦ αἱματός του γιὰ νὰ σώσῃ ἀπὸ βέβαιον ἀφανισμὸ ἄλλους συναν-θρώπους του. Κίνδυνος δὲν ὑπάρ-χει, ἡ ποσότης πὺς θὰ δοθῇ ἀνα-πληρώνεται πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὸν ὄργανισμὸ. Ὅλος ὁ κόσμος μπο-ρεῖ νὰ δώσῃ μέρος τοῦ αἱματός

ΠΑΙΔΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΞΙΖΕΙ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΣ ΕΠΑΙΝΟΣΣτεφανία Φωτ.
Δημ. Σχολ. Πα-
γώνδου ΣάμουΠαπακώστα Ἀννα
Δημ. Σχ. Μεγαλοβρύ-
σου Ἀγίας ΛαρίσσηςΜεταξάκη Ειρήνη
2ον Δημ. Σχολ.
ἹεράπετραςΚαραγιάννη Μαρία
Δημ. Σχ. Μεγαλοβρύ-
σου Ἀγίας ΛαρίσσηςΚορνάρος Χαρ.
2ον Δημ. Σχολ.
ἹεράπετραςΒραχιώτης Ἀργυρ.
Δημ. Σχολ. Πυθίου
Λιδυμοτείχου

Ἀνεῦρον χρήματα καὶ διάφορα ἀντι-κείμενα ἀξίας, τὰ ὁποῖα παρέδωσαν εἰς τοὺς δικαιοῦχους.

τον. Περιορισμένες εἶναι οἱ ἐξαι-ρέσεις πὺς τίς ξέρουν οἱ ἱατροί. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ καθένας πρέπει νὰ ἔχῃ δι' ὄψιν του ὅτι τὸ αἷμα πὺς μπορεί νὰ προσφέρῃ σήμερα στὴν αἰμοδοσίᾳ (καὶ δὲν τὸ προσφέρει), ἴσως νὰ ἔναι ἐκεῖνο πὺς δὲν θὰ πρέπει νὰ τοῦ λείψῃ μεθᾶυριο σὲ μιὰ προσωπικὴ του ἀνάγκη.

Στὸ θέμα αὐτὸ δὲν διαφωτίστηκε ὅσον ἔπρεπε ὁ πολὺς κόσμος καὶ ἡ προσπάθεια πάνω σ' αὐτό, τὸ τόσο σοβαρὸ κοινωνικὸ θέμα, ξεφεύγει ἀπὸ τὴ δικὴ μας φτωχικὴ καὶ πε-ριορισμένη ἀρμοδιότητα.

Δὲν ὑπάρχει μεγαλύτερη προσ-φορὰ, ἀπὸ ἐκείνη πὺς δίνει κα-νείς μέρος τῆς ζωῆς του, τοῦ αἵμα-τός του, γιὰ νὰ γλυτώσῃ ἀπὸ βέ-βαιο κίνδυνον τῇ ζωῇ ἐνὸς ἄλλου, ἐνὸς συνανθρώπου του.

ΑΛΕΞ. Α. ΚΑΤΖΗΘΑΝΑΣΙΟΥ

ΠΝΕΥΜ. ΑΣΚΗΣΕΙΣ - ΠΑΙΔΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

	1	2	3	4	5	6	7	8
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. Ἀγαπημέ-νος μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ. 2. Ὅρος τῆς μουσικῆς. 3. Χαρακτηρίζε τὰ ἀρπακτικὰ πτηνά. 4. Ἐπίνειον τῆς Ἀμφίσσης (αἰτ.). 5. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (ἀντιστρ.) — Ἀριθμη-τικὸ (ἀρσ. αἰτ.). 6. Γράμματα ἀπὸ τὴν λέξιν τιμὴ — Εἶναι ὀφέλιμος. 7. Ὑποθετικὸν — Ξενικὴ κατάφα-σις — ΜΣ. 8. Ρκ. — Ποδοσφαιρικὴ ὁμάς. 9. Εἶναι ἀβαρὴς — Ὅμοια σύμφωνα.

ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. Ἐτσι παρομοιά-ζεται τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. 2. Σ' αὐ-τὴν τὴν ἐποχὴ ζοῦμε. 3. Τὶς διαβά-ζουμε στὴς βιβλίους των καταστημά-των. 4. Ἔργον τοῦ Γκαῖτε. 5. Ὑ-πομονητικὸν ζῶον (αἰτ.) — Μαζὶ με τὸ Φι σημαίνει γρήγορα. 6. Σῆμα κινδύνου — Πρόθεσις — Συνεχῇ στὸ ἀλφάβητο γράμματα. 7. Δὲν εἶναι σύμφωνα με τὸν νόμο. 8. Θεὸς των δασῶν — Χαρτὶ τῆς τράπουλας.

ΠΡΟΒΗΜΑΤΑΚΙ

3 γάτες σὲ 3 λεπτὰ τρῶνε 3 πον-τίκια. Πόσες γάτες σὲ 90 λεπτὰ θὰ φᾶνε 30 ποντίκια;

ΜΑΡ. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΤ' Τάξ. Β' Δημ. Σχολ. Σπάρτης

ΣΚΑΛΑ

1. Σύμφωνον.
2. Τροφή.
3. Νῆσος τοῦ Αἰγαίου (καθ.)
4. Ὑποκοριστικὸν γυναι-κειῶν ὀνόματος.
5. Προσωπικὴ ἄντων.
6. Χωρὶς λάθος (οὐδέτ.).
7. Ἀρχαῖον γυναικεῖον ὄν.
8. Ἐξάρτημα ἀπαραίτη-το δι' ἱππασίαν.

Τὰ ἀρχαῖα τῶν λέξεων σχηματί-ζουν τὸ ὄνομα Ἑλλήνος φιλοσόφου. Π.Π.Β. - Πόρος

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΑΓΓΛΙΑ

Το παράδοξο σχήμα που έδωσε ο άνεμος
σ' αυτό το πεύκο της Κορνουάλης
ΒΟΡΝΕΟ

Η.Π.Α.

Η γέφυρα στον Άγιο Φραγκίσκο.
Η μεγαλύτερη κρεμαστή γέφυρα του κόσμου
Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ

Ένα γραφικό γεφυράκι της ζούγκλας
ΑΙΓΥΠΤΟΣ

Ένα τεράστιο εργοστάσιο φωτογραφημένο την νύχτα
Η.Π.Α.

Μία αγροτική αμερικανική οικογένεια
ξεκουράζεται μετά την εργασία

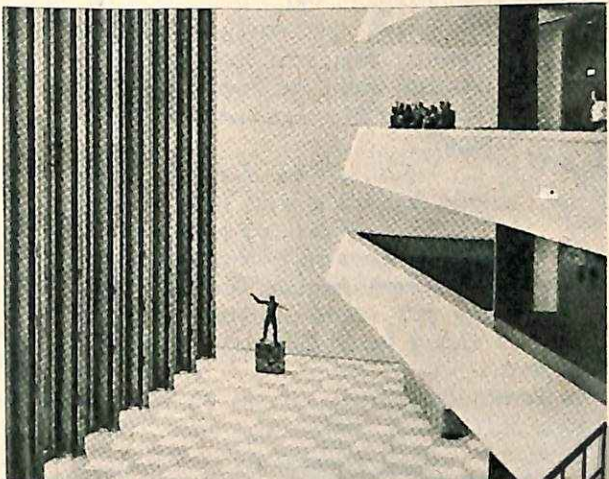
Εργάτες σε μίαν από τās νέες Βιομηχανίες
της χώρας

ΜΑΤΙΕΣ Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΛΙΒΑΝΟΣ

Μία εικόνα του τρόπου κλιμακωτής καλλιεργείας
των λόφων της χώρας
Η.Π.Α.

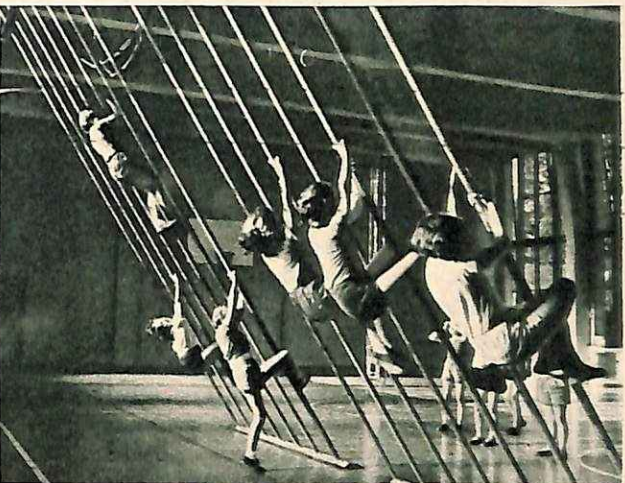

Το άγαλμα του Διός, δωρεά της Ελλάδος στον Ο.Η.Ε.,
όπως είναι τοποθετημένο στο κτίριο του Όργανισμού
ΑΓΓΛΙΑ

Ψαράδες στην Βόρειο Σκωτία

ΕΛΒΕΤΙΑ

Η αίθουσα γυμναστικής ενός σχολείου
στοιχειώδους εκπαίδευσης στην Γενεύη
ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗ

Ίαπωνική επιστημονική αποστολή στον Ν. Πόλο
ΙΑΠΩΝΙΑ

Ένα ειδικό όργανο για την μελέτη
της αεροφωτογραφίας

(Οι φωτογραφίες ελήφθησαν από διάφορα τεύχη
του περιοδικού της ΟΥΝΕΣΚΟ «Ο Ταχυδρόμος»)

ΜΕ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Μυθιστόρημα

(7) Πικρός αποχωρισμός

Σε λίγη ώρα είχαν φτάσει κοντά στο αλογοπάζαρο. Δεν ήταν και πολύ μακριά. Ένας πολύ μεγάλος χώρος περιμαντρωμένος, και μέσα ένα πλήθος αλόγων, γάιδαροι και μουλάρια. Οί φίλοι μας προχώρησαν για να μπουνε μέσα, αλλά το Παλληκάρι δε θέλησε με κανένα τρόπο να τους ακολουθήσει. Φαίνεται πως έδω οι ύπουλές του μεταβλήθηκαν σε βεβαιότητες.

Στην επιμονή της Παυλίνας, που το παρακαλούσε με χίλια γλυκόλογα έμενε τελείως αδιάφορος. Κι όταν ο κυρ Άρμυρος άρχισε να τον σπρώχνει έπεσε κάτω πεισματικά και δεν έκανε βήμα.

— Για πούλημα μπάρμπα Άρμυρέ; Ρώτησε μία φωνή.

— Ω!... Η κυρά-Σβούρα! Τι γίνεσαι; Έκανε ο κυρ-Άρμυρος. Ναι, για πούλημα. Ήταν μία γνωστή του φιλικατζού που έργαζόταν χρόνια σ' εκείνη τη συνοικία. «Δηλαδή δεν τον πουλώ εγώ, κυρά μου. Ή μικρή από δω τον πουλάει. Δικός της είναι», πρόσθεσε.

— Μμμ... Πολύ πεισματάρης φαίνεται.

— Α, είναι πονηρός. Ένωσε πως τον πουλάνε και δεν θέλει να χάσει τ' άφεντικά του. Άλλοιώς ξέρεις τί υπάκουος και δουλετής είναι;

Η γυναίκα κοίταξε το γάιδαρο, τον ξανακοίταξε με μεγάλη προσοχή, και τέλος ρώτησε την Παυλίνα πόσα ζητούσε. Η μικρή απάντησε «εκατό φράγκα». Τόσα της είχε πει από πριν ο Άρμυρος να ζητήσει. Άλλ' η φιλικατζού έβαλε τις φωνές: «Τί λές, καλέ! Αυτός δεν αξίζει ούτε είκοσι». Τέλος πάντων, ύστερα από λίγα παζαρέματα χωρίς αποτέλεσμα, ο Άρμυρος αποφάσισε να τον πάνε στην αγορά. Με μεγάλη ανακούφιση τ' άκουσε αυτό η Παυλινούλα, γιατί με τα είκοσι φράγκα δε θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Ξεκίνησαν λοιπόν πάλι, για να περάσουν την καγκελλόπορτα του αλογοπάζαρου, αλλά το αγαπημένο της Παλληκάρι, μόλις έφτασε εκείδ'α δεν έννοούσε να περάσει μέσα με κανένα τρόπο. Τί χάδια δεν του έταζε με δάκρυα στα μάτια!...

Τίποτα εκείνος. Ξαπλώθηκε στη μέση του δρόμου κ' έκανε τον νόφιο. Και τότε πετάχτηκε πάλι στη μέση η φιλικατζού: «Μή χάνεις τον καιρό σου άδικα, τής είπε. Ό,τι και να κάνεις δε θα τον πείσης. Άλλ' άκουσε έδω. Σου δίνω τριάντα φράγκα για να τελειώσει αυτή η ιστορία. Γρήγορα όμως. Αποφάσισε, αν θέλεις, γιατί θ' αγοράσω άλλον».

Εκείνη τη στιγμή φανερώνεται κι ένας άστυφύλακας με γουρλωμένα μάτια και τους λέει: «Τί στεκόσαστε έδω; Ή προχωρήστε μέσα ή φύγετε. Γρήγορα, εμπρός». Κι αφού το Παλληκάρι δεν πήγαινε μέσα, δεν έμενε άλλο παρά να γυρίσουν πίσω. Η Παυλίνα λοιπόν τράβηξε το χαλινάρι, και μόλις έκανε το πρώτο βήμα για πίσω, ο γαϊδαρέλος το κατάλαβε, σηκώθηκε και την ακολουθήσε κατευχαριστημένος.

— Ε, αποφάσισες λοιπόν, κοριτσάκι μου; Έκανε η φιλικατζού τώρα στη μικρή. Νά, πάρε τα τριάντα φραγκάκια σου...

Η Παυλίνα έρριξε μία ματιά στον κυρ-Άρμυρο, ζητώντας τη συμβουλή του. Εκείνος τής έγνεψε να τ'α δεχτή κ' έτσι τ'α πήρε.

— Μόνο που τώρα πρέπει να μου τον φέρης και στο σπίτι μου, τής είπε η φιλικατζού. Μαζί μου δε θάρθ' με κανένα τρόπο. Εκεί, στο δρόμο του Σατώ ντε Σενιέ κάθομαι. Δεν είναι μακριά.

— Ναι, κοντά είναι. Είπε ο Άρμυρος. Θάρθω κ' εγώ μαζί. Πάμε.

Δεν άργησαν να φτάσουν. Η Παυλινούλα έδωσε το αγαπημένο της ζωο σ' ένα μικρό σταύλο, ύστερα το άγκάλιασε για να τ'α αποχαιρετήσει, και το τί κλάμα έκανε ώσπου να τ'α αποχωριστή

δὲ λέγεται...

— Σώπα, κοριτσάκι μου. Δὲ θ'α είναι δυστυχημένος μαζί μου ο γαϊδαράκος σου. Σου τ'ο υπόσχομαι, τής είπε η φιλικατζού.

— Α, βέβαια. Η κυρία είναι πολύ καλή, να μείνης ήσυχη, τής είπε κι ο κυρ-Άρμυρος. Το Παλληκάρι σου θ'α περάσει καλά έδω.

Κ' ενώ ύστερα από λίγο έβγαινε από το σταύλο ή μικρή, κρατώντας τ'ο μαντήλι της στα μάτια, ψιθύρισε στην φιλικατζού: «Άχ, να ξέρατε πόσο αγαπιόμαστε!». Τὸ καημένο τὸ ζωο κόντευε να τὸ σπάσει τὸ σκoini που ήταν δεμένο στο λαιμό του, για να τὴν ακολουθήσει, αλλά ή πόρτα τὸ σταύλου έκλεισε, και αναγκάστηκε να υποκύψει στη μοίρα του.

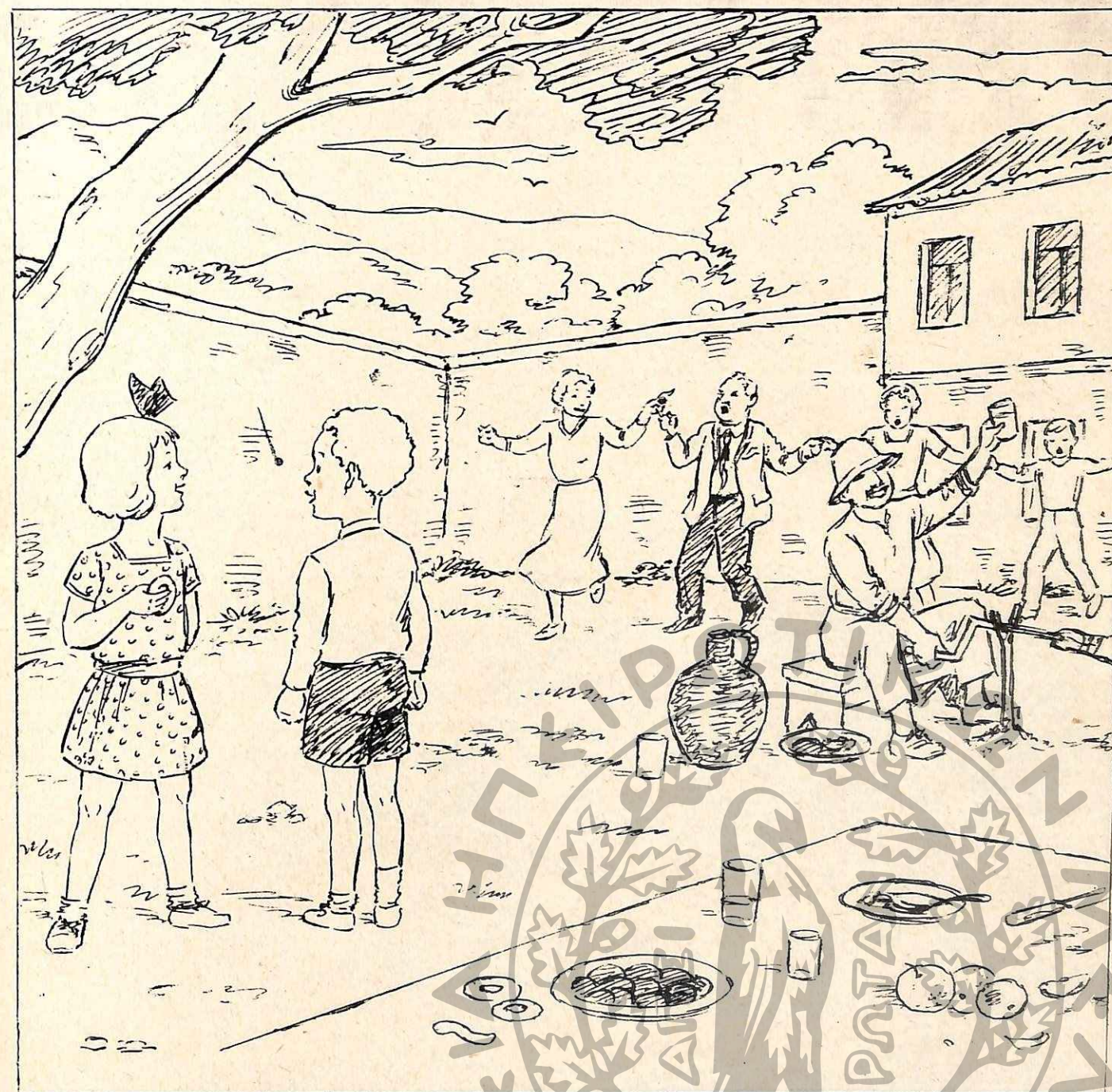
Τώρα ή Παυλίνα κι ο κυρ-Άρμυρος πήραν τὸ δρόμο για να γυρίσουν στο Γκιγιό. «Κ' έχασα τὸ ζωάκι μου για τριάντα παλιόφραγκα», συλλογιζόταν ολόενα ή μικρή μας. Κι όταν λίγο αργότερα έβαλε στο χέρι τής μητέρας της αυτά τ'α χρηματάκια, άρχισε να κάνει δῆθεν ένα λογαριασμό με τὸ νοῦ τής, για τὸ πως και πού θ'α τ'α χρησιμοποιούσαν, ώστε να μη παραστενοχωρεθῇ ή άρρωστη. Η μητέρα της όμως δε γελιόταν και πήρε τὴν απόφαση: «Πρέπει να φύγωμε άμέσως για τὸ Μαρωκούρ», είπε. «Μά είσαι, μητερούλα μου, άρκετά καλά για να ταξιδέψης;». «Πρέπει να γίνω».

ΔΙΑΣΚΕΥΗ Β.

(Συνεχίζεται)

Χριστός άνέστη

Στίχοι, σκίτσα Α. Β.

— Γιατί τὸ χρόνο μία φορά νάναι τὸ Πάσχα μόνο, και να μὴν είναι δυό και τρεῖς κ' ἑπτὰ φορές τὸ χρόνο;...

ναυτικοί

Απουτήστε
διὰ σας σπίτι
ΟΤΑΝ· ΟΠΟΥ και ΟΠΩΣ
έσείς τὸ θέλετε με τὸ
ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ

ΕΘΝΙΚΗ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ